

بهینه سازی مصرف انرژی ضروری ترین اقدام برای کنترل ناترازی

روزهای سرنوشت ساز برای نجات زمستانی

محمد حسین سیف اللهی مقدم

گروه انرژی

در میانه تابستان و زمانی که هنوز بخش بزرگی از کشور درگیر مصرف بالای برق برای سرمایش است، هشدار درباره زمستان و کمبود گاز شاید در نگاه اول زود هنگام به نظر آید؛ اما واقعیت این است که مسئله ناترازی انرژی محدود به یک فصل پایک حامل انرژی نیست و آسیب هایی که در جنگ وارد شد، اهمیت این مسئله را دوچندان کرده است. از جهتی ظرفیت تولید گاز به عنوان مهم ترین حامل انرژی کشور در جنگ کاهشی جدی داشته است. تجربه زمستان گذشته، محدودیت گاز صنایع، فشار بر نیروگاه ها و کاهش توان تولید در بخش های مختلف نشان داد که هر اختلال در تأمین گاز، خیلی سریع به برق، تولید، اشتغال و در نهایت به معیشت خانوارها سرایت می کند. براساس برآوردهای کارشناسی احتمال این می رود که ناترازی گاز در روزهای اوج سرما تا ۳۵۰ میلیون مترمکعب خواهد رسید و آسیب وارد شده به بخشی از زیرساخت های انرژی توسط دشمن آمریکایی- صهیونی، این نگرانی را نیز جدی تر کرده است. در چنین شرایطی، افزایش تولید هرچند ضروری است، اما نمی تواند در فاصله کوتاه باقی مانده تا فصل سرد، به تنهایی پاسخگوی شکاف عرضه و تقاضا باشد. در نتیجه پرسیش اصلی آن است که وقتی نمی توان در چند ماه صدها میلیون مترمکعب به تولید اضافه کرد، چرا بخشی از این گاز از دل هدر رفت مصرف، به خصوص تجهیزات فرسوده پس گرفته نشود؟ سال ها این تصور ساده وجود داشته که خانوارهای پردرآمد، به دلیل خانه های بزرگ تر، استخر، ویلا و امکانات رفاهی بیشتر، اصلی ترین مصرف کنندگان گاز هستند و افزایش قیمت برای پرمصرف ها می توان بخش مهمی از ناترازی را کنترل کرد. اما پژوهش ها، تصویر ساده تر را که سال ها تکرار شده است، به چالش می کشند. بررسی های انجام شده توسط مرکز پژوهش های مجلس نشان می دهد تفاوت مصرف گاز میان دهک های مختلف درآمدی آن قدر زیاد نیست که ناترازی صرفا به خانوارهای مرفه تقلیل داده شود. حتی خانوارهای کم درآمد با دهک پایین به ازای هر مترمربع زیربنای خانه، گاز بیشتری نسبت به دهک های برخوردار مصرف می کنند. دلیل این وضعیت را باید در عایق بندی ساختمان و تجهیزات فرسوده جست و جو کرد. خانه های فرسوده، پنجره های غیراستاندارد، نبود عایق حرارتی، موتورخانه های قدیمی و بخاری های کم بازده باعث می شوند خانوار کم توان مالی کمتری دارد، برای رسیدن به همان سطح آسایش، انرژی بیشتری مصرف کند. در نتیجه لازم به ذکر است در چنین شرایطی، افزایش ناگهانی قیمت به عنوانی سیاستی در جهت کاهش مصرف، الزاما به کاهش منجر نمی شود. ممکن است فقط قبض را سنگین تر کند. به همین دلیل، اصلاح قیمت انرژی اگرچه در بلندمدت اجتناب ناپذیر است، باید تدریجی و همراه با ایجاد امکان واقعی برای کاهش مصرف باشد. جریمه کردن مصرف کننده ای که ابزار و توان مالی لازم برای بهینه سازی ندارد، عملاً سالیانه رازز هدف اصلی خود دور می کند. اینجاست که طرح «کارزار گاز» اهمیت پیدای می کند. این طرح قرار نیست صرفا مردم را به کمتر مصرف کردن توصیه کند، بلکه منطق آن بر اصلاح ساختاری مصرف استوار است. شرکت کارور، تجهیزات پرمصرف را شناسایی می کند و با تأمین مالی لازم، نسبت به تعویض یا بهسازی آنها اقدام می کند. تعویض موتورخانه های فرسوده، نصب تجهیزات هوشمند کنترل دما، اصلاح سامانه های گرمایشی، عایق کاری ساختمان و جایگزینی وسایل کم بازده می تواند در قالب فعالیت این شرکت ها انجام شود. نکته مهم این است که مشترک برای این اقدامات هزینه اولیه پرداخت نمی کند. سرمایه گذار هزینه را تقبل می کند و در مقابل، از محل گاز صرفه جویی شده و گواهی های صرفه جویی، سرمایه خود را بازی گرداند. این سازوکار، یک معادله سه طرفه ایجاد می کند. خانوار تجهیزات بهتر دریافت می کند و در نتیجه از رفاه بالاتری برخوردار خواهد بود، برای سرمایه گذار نیز بازده اقتصادی دارد و شبکه گاز نیز در روزهای اوج مصرف، با فشار کمتری روبه رو می شود.

دوشنبه ۲ شهریور ۱۴۰۵ | شماره پیاپی ۳۲۳۹

خبر ویژه

مسعود ملک/ روزگار

طرح های آبرسانی روستایی در قالب پویش ایران آباد با هدف رفع تنش آبی شتاب گرفته و قرار است هر هفته آب ۵۰ روستا به بهره برداری برسد؛ طرح هایی که در مجموع ۴۷۲ روستا را تحت پوشش قرار می دهند. آبرسانی به روستاها طی سال های اخیر با هدف رفع تنش آبی و ارتقای سطح خدمات در مناطق روستایی دنبال شده و اکنون این مسیر در قالب پویش «ایران آباد» با شتاب بیشتری ادامه دارد. در قالب این پویش، مقرر شده است هر هفته تأمین آب ۵۰ روستا به بهره برداری برسد تا روند دسترسی مردم روستاها به آب شرب پایدار با سرعت بیشتری دنبال شود.

محبوبه کباری/ گروه انرژی

ناترازی بنزین در ایران دیگر صرفاً یک مسئله اقتصادی یا انرژی نیست، بلکه به بحرانی چندلایه تبدیل شده است؛ بحرانی که همزمان تولید، مصرف، واردات، کیفیت سوخت، فرسودگی ناوگان، حمل و نقل عمومی، قاچاق و حتی الگوی سفر و رفتار مصرف کنندگان را تحت تأثیر قرار داده است. در شرایطی که متوسط مصرف روزانه بنزین به حدود ۱۱ میلیون لیتر رسیده و حتی رکورد مصرف ۱۵۳ میلیون لیتر در یک روز ثبت شده است، تولید داخلی و ظرفیت تأمین موجود پاسخگوی تقاضا نیست. طبق اعلام کارشناسان، ادامه روند فعلی کشور را ناگزیر به استفاده از ذخایر راهبردی و واردات محدود بنزین کرده و بدون اصلاح سمت تقاضا، افزایش تولید به تنهایی قادر به حل این بحران نخواهد بود. مسئله بنزین در ایران وارد مرحله ای شده که به گفته یاسر میرزایی، معاون سازمان بهینه سازی و مدیریت راهبردی انرژی، باید درباره آن از عبارت «الان یا الان» استفاده کرد. به گفته وی، اگر یک سال قبل ناترازی بنزین بیشتر یک مسئله بنیادی و قابل برنامه ریزی تلقی می شد، اکنون شرایط به مرحله بحران رسیده و اولویت نخست، مدیریت وضعیت موجود و عبور از شرایط غیرنرمال فعلی است. این هشدار در شرایطی مطرح می شود که متوسط مصرف بنزین طی یک ماه گذشته حدود ۱۳۵ میلیون لیتر در روز بوده است؛ رقمی که با توجه به شرایط کشور و پویش بینی افزایش تقاضا در ماه های آینده، به ویژه در پایان شهریور ابتدای مهر، می تواند فشار بیشتری بر شبکه تأمین سوخت وارد کند.

شکاف ۱۵ میلیون لیتری میان تولید و مصرف
به گفته میرزایی، متوسط تولید پالایشگاهی بنزین حدود ۱۱۰ میلیون لیتر در روز است و حدود ۱۰ میلیون لیتر نیز از طریق استفاده از مواد اکتان افزای پتروشیمی تأمین می شود. با وجود این، همچنان روزانه حدود ۱۵ میلیون لیتر کسری بنزین وجود دارد؛ شکافی که نشان می دهد ظرفیت فعلی تولید و تأمین، با سطح مصرف کشور فاصله قابل توجهی دارد. این شکاف در شرایطی اهمیت بیشتری پیدا می کند که واردات بنزین نیز با محدودیت مواجه شده است. میرزایی اعلام کرد کشور دست کم به واردات روزانه ۱۵ میلیون لیتر بنزین نیاز دارد، اما محدودیت های ناشی از شرایط جنگی، واردات

مدیر توسعه کسب و کار شرکت ملی نفت ایران خبر داد:

امضای ۳۰ قرارداد سرمایه گذاری در مناطق نفت خیز جنوب

مدیر توسعه کسب و کار شرکت ملی نفت ایران گفت: با هدف افزایش تولید، کاهش گازسوزی و توسعه ظرفیت های عملیاتی، بیش از ۴۰ قرارداد سرمایه گذاری در شرکت ملی مناطق نفت خیز جنوب امضا شده است. امیر مقبسه در جریان بازدید از طرح ها و پروژه های سرمایه گذاری شرکت ملی مناطق نفت خیز جنوب، با اشاره به روند روبه رشد مشارکت بخش خصوصی و غیردولتی در صنعت نفت بیان کرد: این طرح ها با هدف افزایش تولید، کاهش گازسوزی، توسعه ظرفیت فرآورش و تقویت توان حفاری کشور در حال اجراست. وی با بیان اینکه شرکت ملی مناطق نفت خیز جنوب به عنوان بزرگ ترین تولیدکننده نفت خام کشور، در توسعه مشارکت بخش خصوصی در بالادست صنعت نفت پیشتاز بوده است، افزود: در شش ماهه دوم بهار سال، روند امضای قراردادهای سرمایه گذاری رشد قابل توجهی داشته و این قراردادها در سه محور اصلی جمع آوری گازهای همراه و خاموشی مشعل ها، فرآورش نفت خام و تأمین دکل های حفاری خشکی متمرکز شده اند. وی گفت: در حوزه جمع آوری گازهای همراه و گازهای مشعل، ۲۳ قرارداد با بخش خصوصی و غیردولتی امضا شده است.

www.roozgarpress.ir

نفت و انرژی

●●●●●●●●●●

در قالب پویش ایران آباد صورت گرفت؛

آبرسانی به ۴۷۲ روستا در دستور کار

براساس آخرین آمار رسمی اعلام شده از سوی وزارت نیرو در قالب طرح های آبرسانی روستایی، ۲۰۱ پروژه با هدف تأمین آب مورد نیاز ۴۴۴ هزار و ۷۳۰ نفر در نظر گرفته شده است؛ طرح هایی که در مجموع تأمین یک هزار و ۴ لیتر آب بر ثانیه را دنبال می کنند. طبق آمار ارائه شده، این طرح ها ۱۱۷ هزار و ۲۴۷ خانوار را تحت پوشش قرار می دهند و برای اجرای آنها ۲۹ هزار و ۲۷ میلیارد ریال اعتبار اختصاص یافته و در بخش زیرساختی این طرح ها، ۱۷ باب ایستگاه پمپاژ، ۲۷ هزار مترمکعب حجم مخازن و ۷۹۳ کیلومتر خط انتقال و شبکه توزیع پیش بینی شده است. در مجموع ۴۷۲ روستا در این طرح ها قرار دارند. از این تعداد، ۲۸۰ روستا از

چگونه تعادل بین قیمت و مصرف ایجاد کنیم؟

بنزین در جستجوی ناجی

اختلاف به کیفیت و فناوری خودروها و بخش دیگر به فرسودگی ناوگان، الگوی رانندگی، وضعیت معابر و ساختار حمل و نقل بازمی گردد.

آیا واردات خودرو می تواند بحران بنزین را حل کند؟

یکی از راهکارهایی که گاهی برای کاهش مصرف سوخت مطرح می شود، افزایش واردات خودروهای کم مصرف است؛ اما از نگاه میرزایی، این سیاست به تنهایی نمی تواند مسئله را حل کند. او استدلال می کند حتی اگر با فرض وجود منابع ارزی، سالانه یک میلیون خودرو وارد کشور شود، جایگزینی با اصلاح مصرف ناوگان حدود ۲۰ میلیون خودروی موجود، فرآیندی نزدیک به دوده زمان می برد. بنابراین واردات خودرو می تواند بخشی از راه حل باشد، اما نمی تواند جایگزین سیاست جامع نوسازی ناوگان شود. میرزایی با اشاره به وجود حدود ۳۵ تا ۳۶ میلیون دستگاه خودرو در کشور، اعلام کرد حدود ۴۰ تا ۵۰ درصد این ناوگان فرسوده است. این آمار نشان می دهد یکی از مهم ترین ریشه های مصرف بالای سوخت، نه فقط قیمت بنزین، بلکه کیفیت و عمر ناوگان حمل و نقل

۱۱ ربیع الاول ۱۴۴۷ • ۲۴ آگوست ۲۰۲۶

نفت و انرژی

●●●●●●●●●●

طریق پیمانکاری شرکت ها، ۲۰ روستا با مشارکت و ۱۷۲ روستا به صورت اهدایی یا مشارکتی در این طرح ها قرار گرفته اند. ایران در شاخص تأمین آب شرب در قله قرار دارد؛ به عبارتی در مقایسه با کشورهای پیشرفته دنیا، ایران از منظر آب شرب از رتبه بسیار خوبی برخوردار است. اما در آب شرب روستایی نسبت به شهری کاستی هایی وجود دارد که تلاش می شود به وضعیت مطلوب برسد. وزیر نیرو اخیرا با اشاره به شکسته شدن رکوردهای برنامه نفت پویش، با سپری شدن نیمی از این برنامه، ابراز امیدواری کرده است با همت و توان داخلی پیمانکاران، تا پایان برنامه تمام روستاها از نعمت آب بهره مند شوند.

است. بخش دیگری از مصرف غیربهینه به ساختار حمل و نقل و رفتار سفر بازمی گردد.

افزایش قیمت؛ راه حل است یا تنها بخشی از راه حل؟

یکی از مهم ترین محورها ی مطرح شده در این نشست، بحث قیمت بنزین بود. میرزایی معتقد است بنزین در نهایت یک مسئله اقتصادی است و حتی بسیاری از راهکارهایی که ظاهراً غیرقیمتی هستند، در عمل دارای اثر قیمتی اند. از نگاه او، سیاست گذار دو مسیر اصلی پیش رو دارد: کاهش سهمیه یا تخصیص بهینه سوخت. در سناریوی تخصیص بهینه، پیشنهاد شده است حدود ۳۰ میلیون لیتر از بنزین برای حمل و نقل عمومی کنار گذاشته شود و حدود ۹۰ میلیون لیتر دیگر در اختیار مردم قرار گیرد.

چرا افزایش تولید به تنهایی کافی نیست؟

یکی از مهم ترین نکات مطرح شده در این نشست، محدودیت اقتصادی و زمانی توسعه ظرفیت پالایشی است. رفیعی معتقد است راهکار ناترازی بنزین را نمی توان صرفا در افزایش تولید جست و جو کرد. به گفته او، احداث یک پالایشگاه یا پتروپالایشگاه ۲۰۰ هزار بشکه ای به حدود ۶ میلیارد دلار سرمایه و دست کم ۶ سال زمان نیاز دارد. بنابراین حتی اگر کشور منابع لازم برای افزایش ظرفیت پالایشی را فراهم کند، این راهکار پاسخگوی بحران فوری امروز نیست. در مقابل، مدیریت تقاضا می تواند در کوتاه مدت اثر بیشتری داشته باشد؛ از جمله توسعه حمل و نقل عمومی، نوسازی ناوگان، افزایش سهم خودروهای کم مصرف و دوگانه سوز، اصلاح الگوی مصرف و کاهش سفرهای غیرضروری یا خودروی شخصی. در بخش عرضه نیز شرایط جنگی اخیر فشار مضاعفی بر تولید وارد کرده است. رفیعی اعلام کرد پالایشگاه لانان با ظرفیت ۵۰ هزار بشکه در روز مستقیماً آسیب دیده و نیمی از ظرفیت خود را از دست داده است. همچنین آسیب به انبار نفت ری و پالایشگاه های گازی پارس جنوبی موجب کاهش تولید ۲۳ هزار بشکه ای تولید روزانه میعانات گازی شده که با بازسازی و تأسیسات، حدود ۵۰ هزار بشکه از این ظرفیت دوباره به مدار باگشته است. با این حال، پالایشگاه ستاره خلیج فارس با ظرفیت ۴۸۰ هزار بشکه در مدار باقی مانده و به گفته رفیعی، با اقدامات مدیریتی از اختلال در تأمین خوراک آن جلوگیری شده است.

مدیرعامل شرکت ملی گاز ایران:

نخستین فراخوان شناسایی

شرکت های کارور خرده فروش منتشر می شود

بهینه سازی، صرفه جویی و ارتقای بهره وری تجهیزات از دیگر الزام های این فراخوان است. توکلی مدیرعامل شرکت ملی گاز ایران تأکید کرد: آگهی عرضه گاز کارور نوع یک به زودی در بورس انرژی منتشر می شود تا زمینه برای ورود رسمی خرده فروشان به این بازار فراهم آید. وی با تأکید بر اهمیت اندازه گیری دقیق مصرف، یادآور شد: ارائه روش پیشنهادی اندازه گیری قابل اتکا و ارتقای تجهیزات اندازه گیری در نقاط مصرف مشترکان از جمله نصب کنتورهای هوشمند، از محورهای اصلی ارزیابی شرکت های متقاضی است. مدیرعامل شرکت گاز ملی ایران با تأکید بر ضرورت تحول در الگوی توزیع گاز کشور، توسعه خرده فروشی گاز طبیعی را یک ضرورت راهبردی برای مدیریت بهینه تقاضا در فصل های سرد سال دانست و گفت: با ورود شرکت های کارور به این حوزه، زنجیره تأمین گاز از انحصار خارج و به سمت رقابت پذیری، شفافیت و پاسخ گویی بیشتر حرکت می کند. این نوآوری ساختاری، امکان ارائه خدمات متنوع به مشترکان، کاهش فشار بر شبکه سراسری و افزایش انعطاف پذیری در تخصیص منابع را فراهم می آورد.

سخنگوی وزارت امور خارجه خبر داد:

عاصم منیر امروز در تهران

سخنگوی وزارت امور خارجه از سفر عاصم منیر فرمانده ارتش پاکستان به تهران خبر داد.

اسماعیل بقائی سخنگوی وزارت امور خارجه اعلام کرد که فیلد مارشال عاصم منیر، روز دوشنبه در راس یک هیات رسمی به تهران سفر خواهد کرد.

سخنگوی وزارت امور خارجه تصریح کرد: این سفر در راستای تقویت همکاری های دوجانبه ایران – پاکستان و نیز ادامه مساعی جمیله پاکستان برای کمک به تقویت صلح و امنیت در منطقه صورت می گیرد.

عاصم منیر در این سفر با مقام های ارشد ایران دیدار خواهد کرد.

روز شنبه هفته جاری، عاصم منیر و سیدعباس عراقچی در تماس تلفنی با یکدیگر گفت‌وگو کردند.

هم چنین برخی رسانه هااز جمله العربیه به نقل از منابع آگاه اعلام کرد که فرمانده ارتش پاکستان در جریان سفر خود به تهران، حامل پیام هایی از سوی آمریکا برای ایران خواهد بود.

معاون وزارت امور خارجه:

هرگونه حمایت از رژیم صهیونیستی مشارکت در جنایات آنها است

معاون حقوقی و بین المللی وزارت امور خارجه در پیامی خطاب به انگلیس و فرانسه تاکید کرد که ادامه ارسال سلاح و هرگونه حمایت از رژیم صهیونیستی مشارکت در جنایات آنها است.

کاظم غریب آبادی در صفحه شخصی خود نوشت: بیش از صد دیپلمات با سابقه انگلیسی و فرانسوی به دولت هایشان هشدار دادند که سیاست رژیم صهیونیستی به سمت «پاکسازی قومی» و «محو فلسطین» پیش می رود.

وی افزود: آنان خواستار اقدام عملی لندن و پاریس در توقف انتقال سلاح، ممنوعیت تجارت با شهرک ها و اجرای تصمیمات دیوان های لاهه شدند.

نیویورکر:

پس از ۶ ماه جنگ ترامپ هنوز در حال باختن به ایران است

جنگ متجاوزانه‌ای که آمریکا و رژیم صهیونیستی به مدت ۶ ماه علیه ایران به راه انداختند، نه تنها باعث تسلیم شدن ایران نشده، بلکه آمریکا را به باتاق کشانده است. ترامپ گرفتار جنگی است که کارشناسان آن را ویتنامی جدید می نامند؛ جنگی که برنده اش ایران صورت است، نه واشنگتن.

مجله آمریکایی «نیویورکر» در گزارشی به بررسی وضعیت جنگی علیه ایران می پردازد که ۶ ماه پیش توسط دونالد ترامپ، رئیس جمهور آمریکا، همراه با سران رژیم صهیونیستی با هدف ادعایی سرنگونی حاکمیت ایران و کنترل برنامه هسته‌ای آن آغاز شده است. با وجود هزینه‌های سنگین نظامی برای متجاوزان و تخمین بیش از ۱.۵ میلیون پوند مهمات و ده‌ها هزار سورتی پرواز، محاصره دریایی و ترور مقام‌های ارشد ایران، آمریکا در دستیابی به هیچ یک از اهداف اولیه خود موفق نبوده است؛ نه برنامه هسته‌ای ایران متوقف شده، نه توان موشکی آن از بین رفته، و نه تنگه هرمز باز شده است. ایالات متحده در ابتدای جنگ علیه ایران به تاسیسات نظامی خود در کشورهای میزبان منطقه و همچنین قدرت نظامی خود در دریای مدیانه، اکنون با مشکلی بزرگ روبرو شده است؛ ناوگان آمریکا در بحران است و تاسیسات نظامی‌اش در کشورهای منطقه هدف حملات ایران قرار دارد. خدمه ناو یواس اس آبراهام لینکلن با کاهش آذوقه، آب آشامیدنی و افاقت شدید روحیه مواجه شده‌اند و حتی گزارش‌هایی از اقدام به خودکشی چند ملوان منتشر شده است. نیویورکر می نویسد: مساله دیگر این است که آمریکا همچنان مدعی است که ایران را از نظر راهبردی شکست داده و قدرت آن را در هم کوبیده، اما وقتی دقیق به اوضاع کنونی نگاه می‌کنیم متوجه می‌شویم که اینها بلوفی بیش نیست.

ایران نه تنها از نظر راهبردی شکست نخورده، بلکه قدرتش هم افزایش یافته است. ایران با بستن تنگه هرمز و استفاده از قابلیت‌های نامتقارن، ضربه‌ای سنگین به اقتصاد جهانی و فشاری سابقه‌ای بر واشنگتن وارد کرده است. رهبری جدید ایران مصمم‌تر از قبل ظاهر شده است.

۱۱ ربيع الاول ۱۴۴۷هـ. ۲۴ آگوست ۲۰۲۶

www.roozgarpress.ir

دوشنبه ۲ شهریور ۱۴۰۵ شماره پیاپی ۲۲۳۹

سیاست

●●●●●●●●●●

خبر ویژه

رئیس جمهور:

در جنگ تمام عیار اقتصادی و نظامی هستیم

دولت انجام دادند به امروز رسیدیم و قدردان تلاش ها هستیم.

رئیس جمهوری تصریح کرد: دشمنان بنیاشان بر این بود که ایران سقوط کند و مشکلات را ارزیابی کرده بودند و تصور می کردند ایران، ونزوئلا می شود اما نه تنها ونزوئلا نشد بلکه بدل به قدرتی شد که دنیا در برابر ایستادگی، همبستگی و انسجام ایرانیان حیرت کرد. مردم عزیز ما کاری کارستان کردند. وی باتاکید بر اینکه مادر مقابل سختی ها باتمام وجود در حال تلاش هستیم اماشرمندایم که مشکلاتی وجود دارد، یادآور شد: مادر جنگ تمام عیار اقتصادی و نظامی و امنیتی قرار گرفته ایم. بسیار راحت می گویند ما کوبنده ترین و وحشتناکترین تحریر را بر ایران اعمال می کنیم. ما ایستاده ایم و تلاش می کنیم در این جنگ نابرابر خدمتگزار مردم باشیم.

گزارش «روزگار» از پایان رویای کنترل واشنگتن بر شاهرگ انرژی جهان؛

زمین گیر روی آب

می گویند. گفته می شود که حتی برخی ملوانان تلاش کرده اند تا پریدن به دریا به زندگی خود پایان دهند؛ همسر یکی از آن ها این تلاش را نتیجه «فرسودگی شدید» توصیف کرده است.

نیروی دریایی آمریکا در واکنش، پایش خواب و داده های زیستی حدود ۱۶۰۰ ملوان را آغاز کرده است. این اتفاق ها البته به معنای شکست نظامی آمریکا نیست، اما نشانده ای روشن از آن است که ارتش آمریکا بسیار فراتر از برنامه اولیه خود درگیر جنگ مانده است. جنگی که حالانده نقطه پایان مشخصی دارد و نه راه خروجی که به طور علنی تعریف شده باشد؛ همان نوع فشاری که معمولاً

پیش از آنکه توان رزمی راز میان ببرد، صبر سیاسی را فرسوده می کند.

چه کسی تنگه هرمز را اداره می کند؟

در همین حال، ایران از این بحران برای طرحی بسیار فراتر از برنامه اولیه بوش که برخی از آن ها هیش از ۲۵۰ روز بدون جایگزینی در مأموریت مانده‌اند، با کمبود غذا، آب آلوده، خرابی سیستم‌های لوله‌کشی و کپک‌زدگی محل اقامت خود روبه‌رو شده‌اند.

اعضای خانواده این نظامیان نیز از بحران جدی سلامت روان سربازان

مدعی شد: این تصمیم تهران با وضعیت حقوقی تنگه، که آب‌های آن به‌طور مشترک میان ایران و عمان قرار دارد، در تضاد است و مسقط نیز از تأیید آن خودداری کرده است. با این حال، مقام‌های ایرانی، از جمله محمدباقر قالیباف، آشکارا تأکید کرده‌اند که مدیریت تنگه به وضعیت پیش از جنگ بازخواهد گشت.

خواسته‌های تهران برای بازگشایی مسیر نیز انعطاف چندانی ندارد؛ پایان محاصره دریایی و تحریم‌ها، خروج کامل نیروهای آمریکایی از منطقه، پرداخت غرامت جنگی و آزادسازی دریایی‌های بلوکه‌شده ایران.

این مطالبات بیشتر شبیه مواضع کشوری است که تصور می‌کند رقیبش زودتر از خودش در حال از دست دادن گزینه‌هایش است؛ محاسبه‌ای که برای ترانزیتی، خدمات مالی و مزیت تجاری دبی در ارتباط با بازار ایران رانیز تحت تأثیر قرار دهد. در شرایطی که رقابت میان مراکز تجاری منطقه‌ای افزایش یافته، واگذاری این فرصت به رقبای منطقه‌ای

امارات می‌تواند تصمیمی پرهزینه باشد.

ورای این‌ها، طرف اماراتی باید این نکته رانیز مد نظر داشته باشد که ایران در صورت تجاری می‌تواند با اتکاب به قدرت نظامی خود، محاصره دریایی و هوایی علیه امارات اعلام کند که این

مساله خود صورت حساب های سنگینی راز منظر اقتصادی روی دست اماراتی ها خواهد گذاشت.

اینطور نیست که ابوظبی با دشمنان ایران همه نوع همکاری را انجام دهد اما از تبعات اقدامات خود مصون باشد. طرف اماراتی باید بداند ایران یک قدرت منطقه ای است و در منطقه خواهد ماند و این غربی ها و مخصوصاً آمریکایی ها هستند که باید منطقه راترک کنند. اگر از این زاویه به ما جر بنگریم نیز امارات باید عاقبت

تصمیمی که بیش از تهران، به ضرر دبی تمام خواهد شد؛

امارات؛ میانجی دیروز، تحریم گر امروز

نکته مهم‌تر، هزینه‌ای است که این تصمیم می‌تواند برای خود امارات داشته باشد. روابط اقتصادی ایران و امارات صرفاً یک رابطه دوجانبه ساده نیست بلکه طی سال‌ها، امارات به یکی از مهم‌ترین مراکز تجاری ولجستیکی مرتبط با بازار ایران تبدیل شده است. از این رو، تعلیق مبادلات با ایران فقط به معنای محدود شدن دسترسی ایران به بخشی از ظرفیت‌های تجاری امارات نیست، بلکه می‌تواند بخشی از درآمد‌ها، فعالیت‌های ترانزیتی، خدمات مالی و مزیت تجاری دبی در ارتباط با بازار ایران رانیز تحت تأثیر قرار دهد. در شرایطی که رقابت میان مراکز تجاری منطقه‌ای افزایش یافته، واگذاری این فرصت به رقبای منطقه‌ای

امارات می‌تواند تصمیمی پرهزینه باشد. ورای این‌ها، طرف اماراتی باید این نکته رانیز مد نظر داشته باشد که ایران در صورت تجاری می‌تواند با اتکاب به قدرت نظامی خود، محاصره دریایی و هوایی علیه امارات اعلام کند که این مساله خود صورت حساب های سنگینی راز منظر اقتصادی

روی دست اماراتی ها خواهد گذاشت. اینطور نیست که ابوظبی با دشمنان ایران همه نوع همکاری را انجام دهد اما از تبعات اقدامات خود مصون باشد. طرف اماراتی باید بداند ایران یک قدرت منطقه ای است و در منطقه خواهد ماند و این غربی ها و مخصوصاً آمریکایی ها هستند که باید منطقه راترک کنند. اگر از این زاویه به ما جر بنگریم نیز امارات باید عاقبت

روزنامه اقتصادی صبح ایران

روزگار

۳

سر مقاله

انتخابات میان دوره‌ای آمریکا و جنگ

سید محمد کاظم سجاد پور

دیپلمات پیشین
کاهش محبوبیت ترامپ، رئیس جمهوری آمریکا، به حدود ۴۰٪ که یکی از پایین‌ترین نرخ حمایت از مسئول قوه مجریه می‌باشد و چالش جنگ و تجاوز پنج ماهه آمریکا و رژیم صهیونیستی به ایران و تحولات درونی دو حزب دمکرات و جمهوریخواه، حساسیت‌های فراوانی را در مورد سرنوشت سیاسی انتخابات پیش‌رو ایجاد کرده و

پرشش‌های متعددی را بوجود آورده است. در این میان، گزارش‌های رنگارنگی بروز کرده و بعضاً با قطعیت و اطمینان در مورد سیر و نهایت این انتخابات سخن می‌گویند که به نظر چندان با واقعیت‌ها هماهنگی ندارد. به هر رو پرسشی اساسی قابل طرح است و آن اینکه چگونه می‌توان انتخابات میان دوره‌ای آمریکا را مورد تجزیه و تحلیل قرار داد و نسبت آن را با جنگ و تجاوز آن کشور علیه میهن ما بررسی کرد؟

در پاسخ باید ابتدا «ماهیت انتخابات» را مد نظر قرار داد. سپس به «شکاف‌ها و پوست‌اندازی‌های سیاسی» توجه کرد و سرانجام به «تاریک و روشن‌های آن انتخابات و جنگ» پرداخت.

درخصوص ماهیت انتخابات باید گفت انتخابات میان دوره‌ای آمریکا، انتخاباتی گسترده و فراگیر است. بدین معنی که در سطح فدرال ۴۳۵ کرسی مجلس نمایندگان و ۳۵ کرسی مجلس سنا، مورد رقابت سخت قرار می‌گیرد. البته آنچه که کمتر مورد توجه است، این است که انتخابات فقط برای تصاحب کرسی‌های کنگره و یا قوه مقننه آمریکا نیست.

انتخاب تعداد ۳۶ مقام حکمرانی ایالتی نیز مطرح است. حکمرانی ایالت‌ها که در واقع رئیس‌جمهور آن‌ها محسوب می‌شوند، در این انتخابات جابجا می‌شوند. حکمرانی ایالتی، در سیستم غیرمتمرکز و فدرال آمریکا، سمت و مقام مهمی است و بعضاً سکوی پرشی برای ریاست جمهوری آمریکا قلمداد می‌گردد.

همچنین، این انتخابات به موارد فوق محدود نشده و رقابت بر سر ۶۱۳۹ کرسی مجالس ایالتی از مجموعه ۷۳۸۶ کرسی در سرتاسر آمریکاست که رقمی حدود ۸۳٪ از کل کرسی‌ها را در بر می‌گیرد. این توضیح ضروری است که در ایالات متحده، هر ایالت، دارای دو مجلس سنا و نمایندگان است که به‌امر قانونگذاری در سطح ایالتی مشغول اند و باز گفتی می‌باشد که این مجالس ایالتی، نقش پرشی به مجلس نمایندگان و سنا در سطح فدرال می‌باشند.

نکته دیگر که باید در کنار مفهوم کیفی در ساخت سیاست داخلی آمریکا مد نظر قرار گیرد، تعادل و توازن می‌باشد. تقریباً دو حزب دمکرات و جمهوریخواه، به صورت نسبی هم وزن و هم سطح بوده و تعادل و توازی بین دسترسی آنها به قدرت وجود دارد. این مسأله از آن جهت اهمیت دارد که با تعدد رکنی از آراء، بعضاً بین ۳ تا ۵ رأی، مجلس نمایندگان و سنا در اختیار یکی از دو حزب قرار می‌گیرد. برای اینکه دمکرات‌ها بتوانند در انتخابات میان دوره‌ای کنترل مجلس نمایندگان را در اختیار گیرند حدود ۲۰۰ در سنا حدود ۵۰ رأی نیاز دارند.

سرانجام باید در نظر داشت آنچه که در ماهیت‌شناسی انتخابات آمریکا، پیوستگی از خود نشان داده، وضعیت اقتصادی و نحوه حس و درک مردم از شرایط معیشتی خود می‌باشد. در این راستا، مفهوم از «عهده مخارج برآمدن» و تکافوی درآمد و هزینه، موضوعی جدی است.

ترامپ با وعده بهبود شرایط اقتصادی مردم به قدرت رسید. شاید، مخصوصاً در سطح محلی و ایالتی، هیچ مفهومی مهم‌تر از هزینه زندگی برای رای دهندگان برجسته نباشد. برخی از ناظران امور آمریکا، بر کاهش نقش بخش‌های ایدئولوژیک و برجسته‌شدن عنصر اکونومیک ایران انتخابات تأکید دارند. اما آنچه که مطرح شد باید در بستر شکاف‌ها و پوست‌اندازی‌های کنونی در منظومه احزاب و نهاد‌های سیاسی آمریکا مد نظر قرار گیرد. هر دو حزب دستخوش تغییراتی درونی‌اند. حزب دمکرات که از ضعف‌ها و کاستی‌های دولت ترامپ بهره‌برداری جدی می‌کند در درون خود با شکاف‌های قابل ملاحظه‌ای روبروست.

در سطح ملی، در توتیتی که ترامپ از تصویر خود و هشرش در کنار تصویر السید و همسر محبجه‌اش با زیرنویس «او آمریکا» منتشر ساخت، شکاف‌ها روشن می‌شود.

ناترازی بانک‌ها زیر تیغ:

آزمون بزرگ مدنی‌زاده و همتی

ناترازی بانک‌ها در اقتصاد ایران به یکی از مهم‌ترین چالش‌های ساختاری تبدیل شده؛ چالشی که اثر آن را ترازنامه بانک‌ها فراتر رفته و به تورم، نقدینگی و معیشت مردم رسیده است.

برای سال‌های متمادی، شبکه بانکی کشور در مدار پرریسکی حرکت کرده که در آن، بخشی از بانک‌ها به جای ایفای نقش واسطه‌گری مالی و پشتیبانی از تولید، درگیر بنگاه‌داری و جبران کسری‌های خود شده‌اند.

وقتی بانکی دارایی‌های غیرمولد دارد و نمی‌تواند تعهداتش را پاس کند، راه‌ساده و البته فاجعه‌بار این بود که سراغ بانک مرکزی برود و با «اضافه‌برداشت»، نقدینگی جدید خلق کند. این یعنی تورم، مستقیم‌ا از ترازنامه بانک‌ها سر درمی‌آورد و در جیب مردم تخلیه می‌شد.

اما در صحبت‌های اخیر تیم اقتصادی دولت، نشانه‌هایی از یک تغییر رویکرد بنیادین دیده می‌شود. وقتی عبدالناصر همتی، رئیس کل بانک مرکزی، باادیبائی صریح از وضعیت «بانک ایران‌زمین» صحت می‌کند و می‌گوید ۱۱۴ همت اضافه‌برداشت این بانک با پیگیری قضایی در حال تبدیل به دارایی برای بانک مرکزی است، در واقع دارد یک سنت قدیمی را می‌شکند.

همتی در مواضع اخیرش تاکید کرده که «خط قرمز» بانک مرکزی، چاپ پول برای جبران کسری‌هاست. این یعنی او در برابر فشارهای بی‌پایان برای تأمین نقدینگی دولت و بانک‌ها ایستاده است.

در سوی دیگر، سید علی مدنی‌زاده، وزیر اقتصاد، روی جنبه‌ای متفاوت دست گذاشته است: «حکمرانی داده‌محور»، او در تشریح اقداماتی که برای «بانک آینده» انجام داده، به یک نکته کلیدی اشاره می‌کند که نشان دهنده عمق فاجعه است. او می‌گوید کارشناسی‌های این پرونده در دوران جنگ ۱۳روزه وزیر فشار موشک‌باران انجام شده است. چرا این موضوع مهم است؟ چون نشان می‌دهد که اصلاح نظام بانکی، یک پروسه لوکس و پشت‌میزنشینی نیست، بلکه یک «میدان نبرد واقعی» است.

مدنی‌زاده به درستی اشاره می‌کند که وقتی در نظام بانکی، عده‌ای می‌توانند بدون وثیقه و صرفاً با روابط، وام‌های کلان بگیرند، یعنی «رانت» در ذات سیستم نهادینه شده است. برنامه او برای ایجاد بانک‌های اطلاعاتی یکپارچه، تلاشی است برای بستن همین درهای فساد.

با این حال، باید با نگاهی کارشناسی از این دو عضو دولت پرسید: آیااین اقدامات کافی است؟ حقیقت این است که آنچه تا امروز انجام شده، عمدتاً «کنترل خونریزی» بوده است.

همتی با بستن مسیر اضافه‌برداشت‌ها، جلوی بدتر شدن وضعیت را گرفته و مدنی‌زاده با تمرکز بر داده‌ها، سعی دارد رانت‌های مستقیم را قطع کند. اما ریشه اصلی این درخت مسموم، «بنگاه‌داری بانک‌ها» است.

بانک‌های ما در دهه‌های گذشته به جای اینکه بانکدار باشند، به انبوه‌ساز و صاحب کارخانه‌های بزرگ تبدیل شده‌اند. تا زمانی که این دارایی‌های منجمد آزاد نشوند و بانک‌ها ناچار نشوند به کسب‌وکار اصلی‌شان بگردند، این ناترازی هر سال بازتولید می‌شود.

برای مردم، آسیب این وضعیت بسیار فراتر از اعداد و ارقام ترازنامه‌هاست. وقتی نقدینگی در بانک‌ها حبس می‌شود و به سمت تولید نمی‌رود، رکود ایجاد می‌شود. وقتی نقدینگی حاصل از اضافه‌برداشت‌ها به بازار می‌آید، تورم ایجاد می‌شود.

در واقع، ناترازی بانک‌ها یعنی یک «توزیع ناعادلانه ثروت» که در آن، دارایی‌های مردم در بانک‌ها توسط مدیران ناکارآمد با ذی‌نفعان خاص مصرف می‌شود و دودش به چشم کارگر، کارمند و تولیدکننده‌ای می‌رود که دستش به هیچ رانتی نمی‌رسد.

راهکاری که الان بیش از هر چیز نیاز داریم، نه فقط برخورد قضایی با چند مدیر، بلکه «اصلاح انگیزه‌ها» است. دولت باید هزینه بنگاه‌داری را برای بانک‌ها به قدری بالا ببرد که ماندن در این مسیر برایشان صرفه اقتصادی نداشته باشد.

همتی و مدنی‌زاده باید بدانند که با «چراغ سبز» نشان دادن به برخی ذی‌نفعان قدرتمند در پشت پرده، این جراحی نیمه‌کاره می‌ماند.

دوشنبه ۲ شهریور ۱۴۰۵ شماره پیاپی ۳۲۳۹

www.roozgarpress.ir

۱۱ ربیع‌الاول ۱۴۴۷ • ۲۴ آگوست ۲۰۲۶

اقتصاد

●●●●●●●●●●

خبر ویژه

بازرس مجمع عالی نمایندگان کارگران:

پُر بودن انبارها به معنای دسترسی واقعی مردم به کالا نیست

حمیدرضا امام‌قلی‌تبار، بازرس مجمع عالی نمایندگان کارگران در گفت‌وگو با خبرنگار اقتصادی خبرگزاری تسنیم، در تحلیل وضعیت معیشتی جامعه کارگری، بر لزوم توجه به «قدرت خرید» در کنار «موجودی کالاها» در بازار تأکید کرد.

وی با اشاره به اینکه موجود بودن کالا در قفسه فروشگاه‌ها به تنهایی ملاک امنیت غذایی نیست، اظهار داشت: در شرایط فعلی، شکاف عمیقی میان قیمت کالاها و دستمزدهای دریافتی ایجاد شده است.

وی افزود: وقتی قیمت برخی اقلام ضروری از دستمزد روزانه کارگران پیشی می‌گیرد، وجود کالا در بازار به معنای دسترسی واقعی مردم به آن نیست. ما با وضعیتی مواجهیم که در آن کالا موجود است، اما

سعید حسام‌الدینی/گروه اقتصاد

شرحتی بندرعباس فقط یک پدیده ی جوی نیست، وزنه‌ای نامرئی و سنگینی است که از همان ابتدای صبح، روی شانه‌های شهر آوار می‌شود. قطرات عرق روی پوست تیخیر می‌شوند و هوا چنان دم دارد که نفس کشیدن به یک تقلای سخت شبیه است. تاریخ‌نویسان می‌گویند اینجا از همان سال ۱۶۲۲ میلادی که شاه عباس هرمز را ویران کرد تا در پس کرانه شهری بسازد، «با عجله» و بدون هیچ نقشه و ساختار زیستنی مشخصی بالا رفت. شهری که خشتِ اولش برای توقفگاه موقتِ تجار گذاشته شد، امروز کلان شهری است که گلوگاه واردات و صادرات و پایتختِ فولاد و نفتِ ایران نامیده می‌شود.

اما اگر می‌خواهید چهره‌ی واقعی این قطب اقتصادی را ببینید، نباید به بیلان مالی مناطق ویژه‌ی اقتصادی نگاه کنید؛ باید به چهره‌ی آفتاب سوخته‌ی کارگرانی خیره شوید که از چهارگوشه‌ی ایران، به امید یک لقمه نان بخورونمیر، به این کوره‌ی سوزان پرتاب شده‌اند. اینجا بومِ نقاشی رنج‌طبقه‌ی کارگران است: گردهایی که در میان کانتینرهای فلزی اسکله‌ی شهید رجایی عرق می‌ریزند، لُرهایی که تخصصشان گلاویز شدن با لوله‌های قطور و داغ پالایشگاه‌هاست، تُرک‌هایی که کار داربست‌ها و سنگ‌کاری‌های شهر را بر دوش می‌کشند، و افغانستانی‌ها و بلوچ‌هایی که با رُستگین و بی‌شناسنامه‌ی اقتصاد غیررسمی و تجارت ضایعات را بر شانه دارند.

این روزها اما، نفسِ این «شهر با عجله» به شماره افتاده است. جنگ تمام شد؛ غبار باروت فرونشست، اما ترکش‌هایش، درست و دقیق، بر سفره‌ی کارگران فرود آمد.

کپسول‌های هفت میلیونی در پایتخت انرژی

برای فهم عریان شکاف طبقاتی، نیازی به خواندن رساله‌های اقتصاد سیاسی نیست؛ کافی است در کوچه‌پس‌کوچه‌های خاکی محله‌هایی مثل «کمربندی» بندرعباس قدم بزنید و قیمت یک سقف در حال ریزش را بپرسید. در شهری که روی آقیانوسی از ثروت، فولاد و آلومینیوم خیمه زده، رهن یک خانه‌ی محقر از ۲۰۰ میلیون تومان با ماهی ۸ میلیون تومان اجاره شروع می‌شود؛ رقمی که با دستمزد فریز شده‌ی یک کارگر، بیشتر به یک شوخی تلخ شبیه است.

اما ابتذال این نابرابری آنجا به اوج می‌رسد که می‌فهمید در قلب انرژیِ خاورمیانه، بخش عظیمی از این کلان شهر هنوز گازکشی ندارد. پرمردمی بومی، درحالی‌که یک کپسول زرد رنگ را با پادر حاشیه‌ی آسفالتِ داغ غلت

می‌دهد، با تلخ خندی گرنده می‌گوید: «گازکشی؟ گازکشی برای آن‌هایی است که پول دارند. اسم می‌نویسی، می‌روی در صف، بعد می‌گویند هزینه‌ی لوله‌کشی داخل خانه پای خودت است. کارگر پولِ نان شب ندارد، چطور خانه‌اش را لوله‌کشی گاز کند؟»

در بندرعباس، هر کپسول استاندارد پرسی گاز دانه‌ای ۷ میلیون و ۵۰۰ هزار تومان قیمت دارد و در بازار سیاه، شارژِ همان کپسول خالی تا ۴۰۰ هزار تومان آب می‌خورد. کارگر باید بخشی از دستمزد ناچیزش را بدهد تا فقط بتواند غذایی برای زنده ماندن روی اجاق گاز بپزد. ثروتِ این شهر، از لوله‌های قطور به خارج از مرزها با پایتخت بمپاز می‌شود و سهم سازندگانِ این تأسیسات، غلظانند کپسول‌های سنجین در خیابان است.

ریزش خاموش در خدمات و هتلداری

اما ترکش‌های بحران اخیر، تنها به حاشیه‌نشین‌ها و حایط خلوتِ کارگاه‌ها اصابت نکرده است؛ در قلب شهر و در پس‌درهای شیشه‌ای بخش خدمات نیز زلزله‌ای خاموش در جریان است، بخش خدمات و هتلداری که نبضی با حضور تجار و گردشگران می‌تپید، به یک باره و ناگهان فلج شد.

پیگیری‌های میدانی و روایات بی‌واسطه‌ی بدنه کارگری نشان می‌دهد که «هتل هرمز»، یکی از بزرگ‌ترین هتل‌های شهر، پس از فروردین‌ماه دست به تعدیل گسترده‌ی نیروهای خود زده و حدود ۵۰ نفر از کارکنانش را از نیروهای بخش خانه‌داری و نظافت گرفته تا آشپزخانه و باغبان‌ها راهی

چون «ندیم گسترش» و «مبین سازه» توانستند نیمه جانی از خطوط خود را حفظ کنند. بر اساس گزارش‌های دریافتی از تشکل‌های مستقل کارگری، تنهادر مجتمع شهید درویشی، حدود ۵۰۰ کارگر اخراج شده‌اند. در صنعت فولاد نیز، کارخانه «مادکوش» با چارچ خاموش، تعدادی از نیروهای خود را تعدیل کرد.

امادر میانه‌ی این آوار اقتصادی، آنچه استخوان‌سوز است، عزم و وفاداری یک‌طرفه‌ی طبقه‌ی کارگر به چرخه‌ی تولید است. کارگران در دمای بالای ۵۰ درجه و شرعی خفه‌کننده، با حقوق‌های فریز شده، بدون دریافت اضافه‌کاری و با مطالبات معوقه، هنوز با هر ضرب و زوری شده کوره و خطوط را سرپا نگه داشته‌اند؛ «سرمایه» اما تعهدی به آن‌ها ندارد.

امید، یکی از کارگران کشتی‌سازی است که پس از پایان شیفتش، با چشمانی سرخ از بی‌خوابی و خستگی، پشت فرمان اسنپ نشسته است. او می‌گوید: «در کشتی‌سازی کار می‌کنم. حقوق‌ها را نصف کرده‌اند، افزایش حقوق سال جدید را روی کاغذ آورده‌اند اما به حساب مان نمی‌ریزند. بهانه‌شان چیست؟ می‌گویند جنگ شده؛ ما همیشه سه-چهار ماه حقوق معوقه داریم. الان همان اضافه‌کاری‌ها را هم بُریدند. اما کارگاه‌ها هنوز ایستاده‌اند و کار می‌کنند، چون نمی‌خواهند همین رقم نیم‌بند تولید هم خاموش شود. امید تنها نیست. این روزها در بندرعباس، سوار هر تاکسی اینترنتی که بشوید، راننده‌اش یا کارگر اُخرجی یکی از صنایع است. یا کارگری که در شیفتِ استراحت برای جبران کسری

●●●●●●●●●●

عضو کمیسیون اقتصادی مجلس:

اقتصاد مقاومتی، مسیر تحقق شاخص‌های کلان اقتصادی است

توسعه صادرات غیرنفتی، حمایت از سرمایه‌گذاری و مردمی‌سازی اقتصاد است که اجرای صحیح آن می‌تواند بسیاری از مشکلات اقتصادی کشور را برطرف کند. عضو کمیسیون اقتصادی مجلس عنوان کرد: اگر دولت همه دستگاه‌های اجرایی را برای اجرای سیاست‌های اقتصاد مقاومتی بسیج کند، زمینه تحقق اهداف برنامه هفتم توسعه و دستیابی به رشد اقتصادی پایدار فراهم خواهد شد. همچنین با تقویت تولید و افزایش سرمایه‌گذاری، اشتغال نیز رونق می‌گیرد و معیشت مردم بهبود پیدا می‌کند. مکان خاطرنشان کرد: مجلس آمادگی دارد در حوزه قانون‌گذاری و نظارت، دولت را برای اجرای کامل سیاست‌های اقتصاد مقاومتی همراهی کند، اما شرط موفقیت، عزم جدی دستگاه‌های اجرایی در مجلس اجرای این سیاست‌ها و برپیزش اقدامات مقطعی و کوتاه مدت است. نماینده مردم ارومیه در مجلس در پایان تأکید کرد: هر اندازه سیاست‌های اقتصاد مقاومتی دقیق تر و منسجم‌تر اجرا شود، شاخص‌های کلان اقتصادی و نیز وضعیت مطلوب‌تری پیدا خواهند کرد و کشور با اتکا به ظرفیت‌های داخلی، مسیر رشد، ثبات و توسعه پایدار را با قدرت بیشتری طی خواهد کرد.

سفره‌ی خانواده مسافرکشی می‌کند. احمد، نیروی متخصص پالایشگاه که روزگاری ماهی خیلی بیشتر از ۲۰ میلیون تومان درآمد داشت، حالا با پرایدی فرسوده در خیابان‌ها پرسه می‌زند: «پالایشگاه که خوابید، چندتا شرکت پیمانکاری کلاس‌طاشان را جمع کردند و رفتند. ما ماندیم و خیابان. اسنپ کار می‌کنم، ولی با این هزینه‌های بنزین و استهلاک، رانندگی اصلاً صرف نمی‌کند. رفیقم از سِر بی پولی، کنار جاده دبه‌ی بنزین می‌فروشد.»

امروز اسنپ در بندرعباس، دیگر یک شغل خدماتی نیست؛ بهانه‌گاه موقت لشکری از کارگران صنعتی است که سیستم، آن‌ها را از چرخه‌ی تولید به بیرون پرتاب کرده است.

قانون به‌منابه‌ی ابزار سلب مسئولیت و حصارهای امنیتی

بندرعباس امروز، یک تابلوی تمام‌عیار از عملکرد عریان ساختار اقتصادی فعلی است. ما با چند تخلّف اداری یا کم‌کاری یک مدیر میانی روبه‌رو نیستیم؛ ما با یک «معماری برای استثمار» مواجهیم.

پیمانکاران در زمانه‌ی صلح و رونق، ارزش افزوده‌ی تولید و دسترنج کارگر را می‌مکنند و به محض وقوع بحران، با استناد به فورس‌ماژور، ناپدید می‌شوند. «مناطق ویژه‌ی اقتصادی» نیز دقیقاً برای همین روزها طراحی شده‌اند: مناطقی که کارفرمای اصلی خود را پشتِ شرکت‌های پیمانکاری پنهان می‌کند.

اما فاجعه‌ی عمیق‌تر اینجاست که عموم این کارگران اخراج‌شده پس از گذشت حدود ۵ ماه از اخراج ناخواسته، حتی نتوانسته‌اند «بیمه بیکاری» بگیرند. دلیل آن دیگر صرفاً قراردادهای کوتاه‌مدت نیست؛ مسئله، رویکرد کلان سازمان تأمین اجتماعی

رویکمیت است که به هر طریقی به دنبال کاهش مدام هزینه‌های خویش است. وقتی می‌دانند کارگر حاشیه‌نشین رسانه‌ای ندارد و صدای این مردم خسته از پسِ این شرحی سنگین، به جایی نمی‌رسد، سیستم به راحتی ابتدایی‌ترین حقوق‌شان را مصادره می‌کند تا بارِ بحران را تماماً روی شانه‌های ضعیف‌ترین طبقه بیندازد. برای تکمیل روایتِ این فاجعه، تلاش کردیم تا صدای رسمی این مجموعه‌ها را هم بشنویم، اما هیچ‌کدام از اسکله‌ها، صنایع و کارخانه‌ها اجازه حضور میدانی به ما ندادند. آن‌ها با «امنیتی خواندن شرایط»، دیوارها را بالا کشیدند و در راهِ روی رسانه بستند. زمانی هم که در راهروهای ادارات به سراغ مسئولان استانی رفتیم، پاسخ قابل قبولی نگرفتیم. تلاش‌های ما برای گرفتن سخنی شفاف به در بسته خورد....

ریشه نابسامانی بازار خودرو در ایران

چاه ویل خودرو

۸ میلیارد دلار رابلعید

بازار خودرو ایران طی سال‌های گذشته تحت تأثیر مجموعه‌ای از عوامل داخلی و خارجی، از تغییر مناسبات تجاری و تشدید تحریم‌ها گرفته تا محدودیت‌های ارزی و تغییر سیاست‌های وارداتی، مسیر متفاوتی را طی کرده است. خروج شرکای قدیمی اروپایی از بازار، زمینه را برای گسترش حضور خودروسازان چینی و افزایش سهم خودروهای مونتاژی فراهم کرد.

تعداد بالای خودروسازان و شرکت‌های فعال در صنعت خودرو ایران، در سال‌های اخیر به یکی از موضوعات قابل تأمل در ساختار این بازار تبدیل شده است؛ بازاری که در کنار دو خودروساز بزرگ داخلی، شاهد حضور مجموعه‌ای از شرکت‌های مونتاژکننده و برندهای مختلف بوده که هر کدام بخشی از ظرفیت تولید و عرضه را در اختیار گرفته‌اند. این در حالی است که محدودیت منابع ارزی، کوچک بودن مقیاس تولید برخی شرکت‌ها و وابستگی بخش قابل توجهی از بازار به واردات قطعات، این پرسش را ایجاد کرده که آیا تعدد خودروسازان می‌تواند به افزایش رقابت و تنوع محصولات منجر شود یا آنکه خود به عاملی برای پراکندگی منابع و کاهش بهره‌وری تبدیل شده است.

تجربه کشورهای صاحب صنعت خودرو نیز نشان می‌دهد تعداد بالای شرکت‌ها لزوماً به معنای رقابت بیشتر و صنعت قدرتمندتر نیست و آنچه اهمیت دارد، مقیاس اقتصادی تولید، کیفیت، فناوری و توان حضور در بازارهای جهانی است.

ریشه نابسامانی بازار خودرو در ایران

مسیح فرزانه، کارشناس خودرو، درباره ریشه شکل‌گیری وضعیت فعلی بازار خودرو، افزایش نقش خودروسازان چینی، میزان ارزشی صنعت خودرو و ضرورت تغییر در سیاست‌های واردات و مونتاژ توضیح داد.

وی در تشریح ریشه این اتفاق گفت: «اگر بخواهیم به ریشه این اتفاق برسیم باید بپذیریم به دست گرفتن تحریم‌ها و خداحافظی ده شریک تجاری بزرگ خودروسازان داخلی یعنی پژو، رنو و سیتروئن از بازار کشور که از اوایل دهه ۱۳۹۰ شکل گرفت و هر چه جلوتر

رفتیم وسعت بیشتری پیدا کرد.»
فرزانه افزود: «در هر حال بازار کشور همیشه به صورت میانگین نیاز به یک میلیون دستگاه خودرو برای مصرف‌کننده داخلی و حفظ فاکتور عرضه و تقاضا به عنوان یکی از شاقل‌های استراتژیک قیمت در بازار داشته و یکی از معدود راه‌های تأمین این کسری استفاده از چینی‌ها بود که با شرایط خاص با شرکت‌های ایرانی اقدام به همکاری کردند که برای مثال بعضاً برخی از این مشارکت‌ها در قالب تغییر نام محصول رقم خورد.»

چگونه بیش از ۸ میلیارد دلار اهردر دادیم؟

این کارشناس خودرو با اشاره به میزان ارزشی صنعت خودرو تصریح کرد: «اگر به آمارهای رسمی نگاهی بیندازید، در خواهید یافت که میانگین ارزشی صنعت خودرو در سال ۱۳۹۲ به بیش از ۸ میلیارد دلار رسید و به نوعی این صنعت زیرشاخه‌های آن را به یکی از بزرگ‌ترین درگاه‌های دریافت ارز در کشور مبدل کرد و طبعاً هر کجا چنین شرایطی رخ دهد، مجموعه‌های متعدد بیشتری برای فعالیت‌های تجاری ورود می‌کنند.»

وی ادامه داد: «البته مشکل اصلی به‌نفسه حضور چینی‌ها نبود؛ چه بسا می‌بینید در بسیاری از بازارهای دنیا محصولات خودرویی چینی با کیفیت بالا و تکنولوژی روز حضور دارند. مشکل از آنجا شکل گرفت که ریل‌گذاری در این مسیر به جای توجه به نیاز مصرف‌کننده، به سمت فاولین اقتصادی حرکت بیشتری کرد و ما چند سالی است به نقطه‌ای رسیدیم‌ایم که برخی از خودروهای مونتاژی برابر با یک خودروی وارداتی از برندهای مطرح دنیا ارزشی دارند و البته مصرف‌کننده هم نه از کیفیت مونتاژ آن راضی است و نه از سبک خدمات‌دهی.»

قیاس خودرو سازی در ایران با کره جنوبی کاملاً اشتباه و غیرعلمی است

فرزانه در پاسخ به این پرسش که چرا در کره جنوبی تنها دو شرکت به خوبی و به وسعت می‌توانند بازارهای جهانی را تحت تأثیر قرار دهند؟ گفت: «مقایسه کشور، چون کره جنوبی به صورت کلی در عموم زمینه‌ها، به‌ویژه خودروسازی، قیاس مع الفارق است و کاری کاملاً اشتباه و غیرعلمی است. شرایط اقتصادی و معادلات بین‌المللی این کشور با شرایط اقتصادی و تحریم‌های داخلی و خارجی و سیاست‌گذاری‌های غیرکارشناسی ما کاملاً در دو قطب با تفاوت‌های عمیق هستند.»

چرا بعضی ها با صدای بلند صحبت می کنند؟

بلند صحبت کردن همیشه نشانه ویژگی شخصیتی یا اختلال روانی نیست و می تواند از عادت های خانوادگی، محیط رشد، فرهنگ و شرایط شنوایی ناشی شود؛ با این حال، تداوم آن در روابط و محیط کار موجب حواس پرتی و تخریب ارتباطات می شود و در زمان تعارض، اگر با هدف ترساندن یا تهدید طرف مقابل باشد، نوعی آزار روانی محسوب می شود. زهره نظام آبادی با بیان این که بلند صحبت کردن ریشه در ساختار شخصیتی فرد دارد یا نشانه اضطراب است؟ گفت: خود بلند صحبت کردن به تنهایی ویژگی شخصیتی به حساب نمی آید و بیشتر می تواند تحت تاثیر عادات و سبک ارتباطی، شرایط شنوایی فرد و محیط باشد. وی افزود: گاهی وقت ها افراد تحت تاثیر اضطراب شدید که قرار می گیرند کنترل و شدت صدایشان را از دست می دهند، اما کلا به تنهایی نمی شود بررسی کرد که آیا بلند صحبت کردن ریشه در ساختار شخصیت فرد دارد یا نه؟.

این روانشناس در خصوص نقش الگوهای تربیتی و خانوادگی در تثبیت عادت بلند صحبت کردن اظهار کرد: خانواده نقش مهمی در تثبیت عادت بلند صحبت کردن دارد و کودکی که در خانواده ای بزرگ می شود که پدر و مادر با همدیگر با صدای بلندتری صحبت می کنند این امر به صورت ناخودگاه تثبیت و به عادت خودکاری تبدیل می شود؛ حتی در یکسری از قومیت ها هم بلند صحبت کردن امری کاملاً طبیعی و معمولی است.

برونگرایی به معنای صدای بلند داشتن، نیست

به گفته نظام آبادی برونگرایی به معنای صدای بلند داشتن، نیست، این یک سوء تفاهم است، یعنی برونگرایی به عنوان یک ویژگی شناخته می شود که فرد تعامل اجتماعی بالاتری دارد، راحت تر ارتباط می گیرد و کلا بودن در جمع ها را بیشتر دوست دارد و ممکن است که این فرد وقتی در جمع است با صدای آرای صحبت کند و یا برعکس کسی که فرد درونگرایی است در مواقعی که نیاز به صحبت دارد ممکن است صدای بلندی داشته باشد لذا این مساله به برون گرایی و درون گرایی بودن ارتباطی ندارد. برون گرایی می تواند یک ویژگی شخصیتی باشد اما بلند صحبت کردن جزو یکی از ویژگی شخصیتی فرد می تواند نباشد و باید در الگوی رفتار کلی فرد این مساله بررسی شود.

این روانشناس در پاسخ به اینکه مرز باریک میان رسا صحبت کردن و آزار صوتی کجاست؟ تصریح کرد: رسا صحبت کردن یعنی صدای اندازهای باشد که مخاطب بدون فشار بتواند آن را بشنود و درکش کند. زمانی که صدای ما باعث ناراحتی، حواس پرتی یا بهم زدن آرامش دیگران شود این یعنی بلند صحبت کردن. مهم است که ما بتوانیم میزان بلندی صدایمان را با موقعیتی که در آن قرار داریم هماهنگ کنیم. وی تأکید بر این که در روابط نزدیک، بلند صحبت کردن در بحث ها چقدر می تواند به تخریب رابطه منجر می شود؟ گفت: بلند کردن صدا در هنگام تعارض، و دعوا می تواند نشانه بی احترامی، تهدید و ناامنی باشد و گفت وگو به جنگ قدرت تبدیل شود. اگر فرد عاقدانه و آگاهانه صدایش را بلند کند، هدفش می تواند ترساندن یا تهدید کردن طرف مقابل باشد؛ این یک آزار روانی شدید محسوب می شود، اما اینکه هر بلند بودن صدایی صرفاً یک آزار روانی است، خیر؛ اینطور نیست.

راهکارهای مدیریت میزان صدا

نظام آبادی در خصوص تمرین های رفتاری یا شناختی برای مدیریت میزان صدا اظهار کرد: اولین قدم برای مدیریت میزان صدا، خود آگاهی است. می توانید از تمرین «مکث قبل از پاسخ» استفاده کنید؛ یعنی پیش از صحبت، چند ثانیه مکث کنید تا پاسخ مناسب را بیابید و با لحنی آرام تر صحبت کنید. همچنین می توانید صدای خود را در مکالمات ضبط کرده و به آن گوش دهید تا دریابید در چه مواقعی ولوم صدایتان بالا رفته است. استفاده از تمرین های تنفسی هنگام بحث نیز برای کنترل و کاهش میزان صدا مؤثر است. راهکار دیگر این است که از فردی مورد اعتماد بخواهید در حین بحث، با نشانه ای به شما یادآوری کند که صدایتان بالاست و نیاز است آن را کاهش دهید. این روانشناس در این باره که چگونه می توانیم بدون ایجاد تنش یا دلخوری، به کسی تذکر دهیم که صدای بلندش آزار دهنده است، اظهار کرد: بهترین کار این است که روی افراد برجسب نرم؛ مثلاً نگویم «تو همیشه بلند صحبت می کنی»؛ زیرا این واژه ها برای افراد دردناک و سخت است.

خبر ویژه

رئیس مرکز وکلا:

جنایت علیه غیرنظامیان نقض آشکار اصول حقوق بشردوستانه است

رئیس مرکز وکلا، کارشناسان رسمی و مشاوران خانواده قوه قضاییه با اشاره به جنایت دشمن در مدرسه میناب، دادگستری لار، ورزشگاه لامرد و صدها هدف غیرنظامی دیگر، آنها را قاتل از یک حادثه ملی دانست و گفت: این وقایع یادآور شکستن اصل انسانی حمایت از کودکان، مدارس، مراکز درمانی و زیرساخت های حیاتی غیرنظامی در حقوق بشردوستانه است. حسن عبدلیان پور در یازدهمین اجلاس حقوقی بریکس پلاس ۲۰۲۶ در دهلی نو در سخنرانی افتتاحیه این اجلاس با اشاره به جنایات اخیر علیه ایران، واکنش جدی جامعه حقوقی بین المللی خواستار شد و با طرح این پرسش بنیادین که

سهم تنها ۵.۶ درصدی سه دهک پایین از دانشجویان دانشگاه های دولتی، بار دیگر شکاف طبقاتی در آموزش عالی و نقش فقر، کیفیت مدارس و دسترسی نابرابر به امکانات آموزشی را برجسته کرده است. دانشگاه های دولتی و رایگان که قرار بود یکی از مهم ترین مسیرهای تحرک اجتماعی برای افشار کم درآمد باشند حالا بیشکافی جدی میان طبقات اقتصادی مواجه اند؛ به طوری که بر اساس گزارش داده های صندوق رفاه دانشجویان، سهم سه دهک پایین درآمدی از میان بیش از ۵۰۰ هزار دانشجوی دانشگاه های دولتی تنها ۵.۶ درصد، معادل ۲۵ هزار و ۹۸۶ نفر است، در حالی که دهک های هشتم تا دهم ۶۲ درصد این جمعیت را تشکیل می دهند. این آمار بار دیگر این پرسش را مطرح می کند که آیا آموزش عالی رایگان در ایران همچنان می تواند ابزاری برای کاهش نابرابری و افزایش تحرک اجتماعی باشد یا خود به بازتولید شکاف طبقاتی کمک می کند؟ علی اصغر سعیدی، جامعه شناس اقتصادی، معتقد است این تفاوت رانمی توان فقط به کنکور یا کلاس های خصوصی نسبت داد و باید مجموعه ای از عوامل انباشته را در نظر گرفت، عواملی که از سال های پیش از ورود دانش آموز به دانشگاه آغاز می شوند. به گفته او، «کنکور بیش از آنکه خود به تنهایی نابرابری ایجاد کند، می تواند نابرابری هایی را که در طول سال های تحصیل شکل گرفته اند به نتایج متفاوت در پذیرش دانشگاه تبدیل کند.» سعیدی همچنین تأکید می کند که «فقر می تواند بسیار پیش از آنکه دانش آموز به مرحله کنکور برسد، فرصت های آموزشی او را محدود کند»؛ نتیجه ای که از کیفیت مدرسه و دسترسی به منابع آموزشی آغاز می شود و در نهایت به نابرابری در ورود به دانشگاه و فرصت های شغلی منجر می شود. متن کامل گفت وگو در ادامه آمده است.

به این تفاوت چیست؟ موضوع نابرابری اقتصادی و دسترسی به دانشگاه های دولتی هم مهم است و هم پیچیده، این تفاوت چشمگیر نشان می دهد که دسترسی به آموزش عالی دولتی در ایران به طور قابل ملاحظه ای با موقعیت اقتصادی و اجتماعی خانواده ها ارتباط پیدا کرده است. نمی توان تنها یک عامل مانند کنکور، کلاس های خصوصی یا کیفیت مدارس را مسئول دانست، بلکه باید مجموعه ای از عوامل مرتبط و انباشته را در نظر گرفت که از سال های پیش از ورود دانش آموز به دانشگاه آغاز می شوند.

خیلی ها کنکور و روش ورود به دانشگاه در ایران را دلیل اصلی چنین وضعیتی می دانند، شما موافق هستید؟

در نگاه نخست ممکن است شیوه ورود به دانشگاه و به ویژه کنکور یکی از دلایل اصلی این نابرابری به نظر برسد. کنکور از نظر رسمی آزمونی واحد و استاندارد است و همه داوطلبان با مجموعه ای یکسان از سؤالات سنجیده می شوند. با این حال، یکسان بودن آزمون به

آیا می توان جهانی ساخت که در آن قدرت، تابع قانون باشد، پاسخ داد که آری و تأکید کرد که بریکس در قرن بیست یکم می تواند به تحقق این آرمان کمک کند. رئیس مرکز وکلای قوه قضاییه به حمله مستقیم موشکی به ساختمان دادگستری لار در ساعت کاری اشاره کرد و آن را اقدامی غیرقابل پذیرش در نظام حقوقی جهان دانست و پرسید، آیا تجاوز به ساختمان دادگستری لار که منجر به شهادت دو قاضی، سه وکیل دادگستری و دو کارشناس رسمی و تعدادی از مراجعین شد، در کنار حمله به مجموعه اداری مرکز وکلا در تهران قابل پذیرش است؟

وقتی ثروت، تنها شرط ورود به دانشگاه ها می شود

حراج علم در تالار ثروت

معنای یکسان بودن شرایط داوطلبان پیش از رسیدن به جلسه آزمون نیست. دانش آموزان متعلق به خانواده های برخوردارتر معمولاً امکان استفاده از مدارس با کیفیت تر، کلاس های تقویتی و کنکور، معلمان خصوصی، آزمون های آزمایشی، مشاوره تحصیلی و منابع آموزشی متنوع تری را دارند. در مقابل، بسیاری از دانش آموزان طبقات پایین تر ناچارند تنها به امکانات مدرسه خود متکی باشند. بنابراین کنکور بیش از آنکه خود به تنهایی نابرابری ایجاد کند، می تواند نابرابری هایی را که در طول سال های تحصیل شکل گرفته اند به نتایج متفاوت در پذیرش دانشگاه تبدیل کند. بازار آموزش خصوصی نیز در این میان اهمیت زیادی دارد. مسئله فقط توانایی پرداخت شهریه یک کلاس کنکور نیست. خانواده های مرفه در عمل می توانند مجموعه ای از امکانات آموزشی را برای فرزندان خود فراهم کنند. انتخاب مدرسه بهتر، آموزش خصوصی، کتاب ها و منابع تکمیلی، شرکت منظم در آزمون های آزمایشی، استفاده از مشاوران تحصیلی

و حتی فراهم کردن محیط مناسب و آرام برای مطالعه، همه بخشی از این مزیت هستند. در نتیجه، درآمد خانوار به تدریج به نوعی سرمایه آموزشی تبدیل می شود و موقعیت اقتصادی خانواده می تواند بر توان رقابتی دانش آموز در آزمون ورودی دانشگاه اثر بگذارد. **جدد از این که مدارس دولتی باید کیفیت آموزش را افزایش دهند، اما در این سال ها کیفیت اقتصادی زندگی مردم هم طوری کاهش پیدا کرده که نمی توانند ضعف آموزش در مدارس دولتی را در بازار خصوصی جبران کنند** بله، همان طوره که اشاره کردم مسئله ای بنیادی تر از کلاس کنکور و حتی کیفیت مدارس وجود دارد و آن گسترش فقر و کاهش توان اقتصادی بخش بزرگی از جامعه است. فقر تنها به این معنا نیست که خانواده توان پرداخت هزینه کلاس خصوصی را ندارد. وضعیت اقتصادی خانوار بر مجموعه ای از شرایطی اثر می گذارد که همگی با موفقیت آموزشی ارتباط دارند. کیفیت مسکن، داشتن فضای مناسب برای مطالعه، تغذیه،

دسترسی به رایانه و اینترنت، امکان خرید کتاب، محل سکونت، کیفیت مدرسه محله، میزان اضطراب اقتصادی در خانواده و حتی ضرورت اشتغال دانش آموز برای کمک به هزینه های زندگی، همگی می توانند بر عملکرد تحصیلی اثر بگذارند. از این منظر، فقر می تواند بسیار پیش از آنکه دانش آموز به مرحله کنکور برسد، فرصت های آموزشی او را محدود کند. برخی دانش آموزان از همان سال های نخست تحصیل در شرایطی قرار می گیرند که احتمال موفقیت تحصیلی آنان رانسبت به همسالان برخوردارتر کاهش می دهد. به همین دلیل نابرابری مشاهده شده در دانشگاه را باید تا حدی نتیجه فرایندی دانست که از دوران کودکی و آموزش ابتدایی آغاز شده است.

پس می شود پرسید که اگر وضعیت عمومی اقتصادی جامعه بهتر بود، آیا تا همین شیوه برگزاری کنکور نیز سهم دهک های پایین و متوسط از دانشگاه های دولتی افزایش پیدا می کرد؟

به احتمال زیاد پاسخ مثبت است. اگر درآمد واقعی خانوارها بیشتر باشد، فشار هزینه های زندگی کاهش یابد، دانش آموز مجبور به کار نباشد، امکان خرید منابع آموزشی فراهم باشد و خانواده بتواند حداقل بخشی از خدمات آموزشی تکمیلی را تهیه کند، فاصله موجود در آمادگی برای کنکور کاهش خواهد یافت. بنابراین حتی بدون تغییر اساسی در ساختار کنکور، بهبود شرایط اقتصادی عمومی می تواند نابرابری در نتایج آزمون را تا حدی کاهش دهد. البته افزایش فاقتصادی به تنهایی نمی تواند تمامی تفاوت ها را جبران کند. حتی در جامعه ای که فقر کمتر باشد، خانواده های ثروتمندتر همچنان می توانند منابع بیشتری را صرف آموزش فرزندان خود کنند. از این رو بخشی از نابرابری آموزشی حاصل تفاوت در سرمایه اقتصادی و فرهنگی میان طبقات اجتماعی است و نه صرفاً وجود فقر مطلق. بله، دانشگاه دولتی و آموزش عالی رایگان یکا هم هزینه اصولاً باید یکی از ابزارهای کاهش نابرابری و افزایش تحرک اجتماعی باشد.

رئیس مرکز هوا و تغییر اقلیم سازمان حفاظت محیط زیست خبر داد:

پیش بینی اسقاط ۲ برابری خودروهای فرسوده

رئیس مرکز هوا و تغییر اقلیم سازمان حفاظت محیط زیست گفت: با اجرای اصلاحیه آیین نامه اسقاط وسایل نقلیه (ماده ۱۰ قانون ساماندهی صنعت خودرو)، انتظار می رود میزان اسقاط خودروهای فرسوده در کشور حداقل ۲ برابر وضعیت فعلی شود تا علاوه بر کاهش آلودگی هوا، در کاهش ناترازی سوخت نیز اثرگذار باشد. احمد طاهری با تأکید بر اهمیت اسقاط ناوگان فرسوده افزود: اسقاط خودروهای فرسوده علاوه بر کاهش آلودگی هوا، می تواند در کاهش ناترازی و واردات سوخت و خروج ارز از کشور و افزایش تولید و درآمد کشور نیز مؤثر باشد. یکی از مهم ترین محورهایی که در کلانشهرهای کشور می توان برای کاهش آلودگی هوا روی آن اقدام کرد، بحث اسقاط ناوگان فرسوده است. این موضوع نه تنها بر روی آلودگی هوا، بلکه روی بقیه چالش های مهم کشور نیز می تواند تأثیرگذار باشد. اگر ما بحث ناترازی سوخت و آلودگی هوا را به عنوان ۲ چالش اصلی کشور قلمداد کنیم، موضوع اسقاط ناوگان فرسوده در هر ۲ مورد می تواند کاملاً اثرگذار باشد، با کاهش ناترازی سوخت، قطعاً کاهش واردات را هم خواهیم داشت و می توان به تأمین سوخت سایر بخش ها نیز کمک کرد تا افزایش تولید کشور را به همراه داشته باشد. طاهری ادامه داد: در نتیجه، هم به دلیل کاهش واردات سوخت و هم کاهش خروج ارز از کشور و هم در راستای افزایش تولید، می تواند آرزای افزایش درآمد کشور را به همراه داشته باشد. در نتیجه این از موضوعاتی است که برای کشور در شرایط حاضر اهمیت زیادی دارد. رئیس مرکز هوا و تغییر اقلیم سازمان حفاظت محیط زیست گفت: در این راستا یکی از مهم ترین محورهایی که سازمان محیط زیست در دولت چهاردهم در دستور کار داشت و از اولین جلسه کارگروه ملی کاهش آلودگی هوا در دولت چهاردهم نیز به آن پرداخت، بحث اسقاط ناوگان فرسوده بود و پیگیری هایی که برای اصلاح روند اسقاط در کشور انجام داد. این پیگیری ها و اقدامات باعث شد افزایش قابل ملاحظه ای را در اسقاط خودروهای فرسوده داشته باشیم. به طوری که در سال ۱۴۰۳ رکورد تاریخی سالانه اسقاط کشور را توانستیم بشکنیم.

پزشکی؛ قصه ای به وسعت یک عمر برای نجات انسان ها

روز پزشک فرصتی برای قدردانی از کسانی است که دانش، تجربه و توان خود را در مسیر سلامت انسان ها به کار گرفته اند. انسان هایی که گاه در سخت ترین لحظات زندگی یک بیمار، میان اضطراب و امید ایستاده اند و برای باگرداندن سلامتی تلاش می کنند. پزشکان انسان هایی هستند که گاه در سخت ترین لحظات زندگی یک بیمار، میان اضطراب و امید ایستاده اند و برای باگرداندن سلامتی تلاش می کنند. پزشکی از آن دست حرفه هایی است که مرز میان دانش و انسانیت در آن باریک می شود، حرفه ای که پزشک در آن تنها با بیماری و علائم جسمی مواجه نیست، بلکه با نگرانی، ترس، امید و گاهی تمام آینده یک انسان روبرو می شود. پشت هر نسخه، تشخیص و تصمیم پزشکی، سال ها تحصیل، تجربه و مسئولیتی سنگین قرار دارد. مسئولیتی که گاه در سکوت شب های طولانی و در میان خستگی های پنهان کادر درمان ادامه پیدا می کند. پزشکان سال های طولانی از زندگی خود را صرف آموختن، تجربه اند وختن و به روز نگه داشتن دانش خود می کنند، مسیری که از سال های سخت دانشگاه آغاز می شود و با حضور در مراکز درمانی، مواجهه با بیماران و تصمیم گیری در شرایط دشوار ادامه پیدا می کند، در این مسیر، خستگی، شیفت های طولانی، فشار کاری و مواجهه روزانه با درد و رنج بیماران، بخش هایی از واقعیت حرفه پزشکی است که شاید کمتر دیده شود. با این حال، آنچه این حرفه را از بسیاری از مشاغل متمایز می کند، ارتباط مستقیم آن با ارزشمندترین سرمایه هر انسان، یعنی سلامت و جان اوست. پزشک در کنار دانش و مهارت تخصصی به صبر، دقت، مسئولیت پذیری و توانایی همدلی با بیمار نیاز دارد، زیرا گاهی بیمار بیش از هر چیز به کسی نیاز دارد که در دشوارترین لحظه، امید را برای او زنده نگه دارد. روز پزشک بهانه ای است برای دیدن دوباره این تلاش ها و برآی قدرتانی از پزشکانی که شاید بخش زیادی از زحماتشان در هیاهوی روزمره دیده نشود و برای توجه بیشتر به دغدغه ها، چالش ها و انتظاراتی که جامعه پزشکی با آن مواجه است، این روز همچنین فرصتی است تا از نقش پزشکان در نظام سلامت، اهمیت ارتباط میان پزشک و بیمار و ضرورت حفظ سرمایه انسانی حوزه درمان سخن گفته شود. آرش کوهی، متخصص جراحی عمومی و نایب رئیس سازمان نظام پزشکی شهرستان شهرکرد در گفت وگو با ایسنا، با تبریک فرارسیدن روز پزشک، اظهار کرد: روز پزشک برای من فقط یک مناسبت تقویمی نیست، بلکه فرصتی برای یادآوری مسئولیتی است که جامعه بر عهده پزشک گذاشته است، این قشر با جان و سلامت مردم ارتباط دارند و به همین دلیل رسالتی فراتر از تشخیص یک بیماری یا تجویز دارو بر عهده آنان است. وی افزود: در کنار دانش و مهارت علمی، پزشک باید بتواند اعتماد مردم را جلب کند و امانتدار این اعتماد باشد، تاوجه به شرایطی که امروز کشور با آن مواجهه است، جامعه پزشکی بیش از هر زمان دیگری به اعتماد متقابل میان پزشک و بیمار نیاز دارد. کوهی با بیان اینکه همدلی و مسئولیت پذیری از مهمترین ویژگی های یک پزشک موفق به شمار می رود، گفت: پزشک باید از نظر علمی توانمند باشد، اما در کنار آن باید بتواند ارتباط مناسبی با بیمار برقرار کند و همه این موارد بخشی از رسالت پزشک است. پزشک نباید بیمار را صرفاً به عنوان یک پرونده پزشکی ببیند، بلکه باید شرایط روحی، اضطراب و نگرانی هایی را که ممکن است بیمار با آن مواجه باشد، درک کند. نایب رئیس سازمان نظام پزشکی شهرستان شهرکرد در خصوص مهاجرت پزشکان به ویژه پزشکان متخصص و فوق تخصص به خارج از کشور و سایر استان های برخوردار، گفت: اگر روند مهاجرت نیروهای متخصص بدون برنامه ریزی و جایگزینی مناسب ادامه پیدا کند، به یک بحران تبدیل خواهد شد و به سرمایه های انسانی نظام سلامت آسیب خواهد زد. وی با بیان اینکه تربیت یک پزشک عمومی یا متخصص سال ها زمان می برد و برای دولت و جامعه سلامت نیز هزینه بر است، افزود: مهاجرت پزشکان فقط به معنای از دست دادن یک نیروی انسانی نیست، بلکه به معنای خروج یک سرمایه ملی، مادی و تجربی از نظام سلامت کشور است.

جهش تولید نفت در اروندان؛**افزایش ۳ هزار بشکه‌ای تولید میدان دارخوین****باراه‌اندازی چاه شماره ۸****گروه استانها/ خوزستان؛**

مدیرعامل شرکت نفت و گاز اروندان از افزایش روزانه ۳ هزار بشکه‌ای تولید نفت در میدان دارخوین خبر داد و گفت: این افزایش با حفاری، تعمیر و تکمیل چاه شماره ۸ و برای نخستین بار با راهبری مستقیم شرکت نفت و گاز اروندان محقق شد.

در راستای صیانت از تولید و تحقق اهداف راهبردی صنعت نفت، شرکت نفت و گاز اروندان در آستانه آغاز هفته دولت با بهره‌گیری از توان داخلی و استفاده از ظرفیت‌های شرکت ملی حفاری ایران به‌عنوان پیمانکار، عملیات حفاری، تعمیر و تکمیل چاه شماره ۸ میدان دارخوین را با استفاده از دستگاه حفاری ۷۴ فتح با موفقیت به پایان رساند.

حمید دریس، مدیرعامل شرکت نفت و گاز اروندان، با اشاره به دستاوردهای محقق شده این شرکت در هفته دولت، درخصوص اهمیت این پروژه اظهار کرد: این طرح برای نخستین بار با راهبری مستقیم شرکت نفت و گاز اروندان و با هدف حفظ و نگهداشت توان تولید مخزن فلهیان میدان دارخوین و پایداری جریان تولید اجرا شد. بهره‌گیری از توان تخصصی شرکت ملی حفاری ایران و همکاری نزدیک تیم‌های فنی و عملیاتی، نقش تعیین‌کننده‌ای در تحقق این دستاورد داشت.

افزایش ۳ هزار بشکه‌ای تولید دارخوین وی افزود: با وجود پیچیدگی‌های فنی، شرایط خاص عملیاتی و محدودیت‌های ناشی از تحریم‌های ظالمانه و شرایط جنگی، این پروژه پس از چندماه تلاش مستمر کارکنان و متخصصان به سرانجام رسید و با دستیابی به حدود تولید روزانه ۳ هزار بشکه نفت، گامی مؤثر در مسیر حفظ و افزایش تولید برداشته شد.

مدیرعامل شرکت نفت و گاز اروندان ادامه داد: این موفقیت حاصل اتکا به سرمایه انسانی متخصص، ارتقای دانش فنی و عملیاتی، توسعه توانمندی‌های تخصصی و شکل‌گیری فرآیند مؤثر مدیریت دانش و انتقال تجربه تیم فنی این شرکت است؛ فرآیندی که علاوه بر تحقق اهداف عملیاتی، موجب تقویت ظرفیت‌های داخلی و افزایش توان اجرایی صنعت نفت کشور شد.

دریس با تأکید بر نقش شرکت‌های داخلی ایران در جهت افزایش تولید گفت: استفاده از ظرفیتهای این مجموعه‌های توانمند، در چارچوب نگاه حاکمیتی و بانکیه بر توان داخلی، زمینه اجرای موفق یکی از پروژه‌های اولویت‌دار صنعت نفت را فراهم میکند؛ رویکردی که با هدف صیانت از تولید، تأمین منافع ملی و تحقق سیاست‌های اقتصاد مقاومتی دنبال می‌شود.

وی با بیان اینکه اجرای موفق این پروژه توانمندی شرکت نفت و گاز اروندان در راهبری طرح‌های توسعه‌ای را به اثبات رساند، خاطرنشان کرد: این تجربه، سرآغاز اجرای پروژه‌های مشابه در سایر میادین تحت مدیریت شرکت خواهد بود و به‌زودی اخبار خوبی از دستاوردهای جدید اروندان در این زمینه منتشر می‌شود.

موفقیت در تکمیل چاه شماره ۸ با راهبری مستقیم مدیریت امور فنی اروندان سعید مجدم، مدیر امور فنی شرکت نفت و گاز اروندان نیز در تشریح ابعاد فنی این پروژه اظهار کرد: در عملیات چاه شماره ۸ میدان دارخوین، مجموعه‌ای از اقدامات تخصصی در حوزه حفاری، تعمیر و تکمیل چاه با هدف بازگرداندن چاه به مدار تولید و دستیابی به تولید هدف‌گذاری شده انجام شد. این عملیات با برنامه‌ریزی دقیق فنی، بررسی شرایط مخزنی، نظارت مستمر بر روند اجرا و هماهنگی نزدیک میان بخش‌های تخصصی همراه بود و در نهایت زمینه بهره‌برداری موفق از این چاه و افزایش ظرفیت تولید میدان را فراهم کرد.

وی با تقدیر از تلاش‌های کارکنان مدیریت امور فنی و دیگر تیم‌های عملیاتی و پشتیبانی شرکت افزود: این دستاورد حاصل هم‌افزایی، دانش تخصصی، دقت فنی و تلاش شبانه‌روزی همکارانی است که در تمام مراحل طراحی، نظارت، تحلیل و اجرای عملیات نقش آفرینی کردند. خوشبختانه مدیریت امور فنی توانست در این پروژه با تکیه بر توان کارشناسان خود، نقش مؤثری در پیشبرد اهداف عملیاتی ایفا کند و بی‌تردید تداوم این مسیر، زمینه‌ساز اجرای موفق پروژه‌های پیچیده‌تر در آینده خواهد بود.

گروه استانها/ چهار محال و بختیاری؛

سرپرست اداره کل ورزش و جوانان چهارمحال و بختیاری از دعوت رسمی آرمان محمدی نافچی، رئیس کمیته داوران هیات اسکواش استان برای قضاوت در هفته پایانی لیگ برتر اسکواش آقایان کشور خبر داد.

محمد رضا ولی‌پور هفشجانی اظهار کرد: این رقابت‌ها از ۳۱ مرداد تا ۵ شهریورماه ۱۴۰۵ به میزبانی باشگاه الماس کویر حدید یزد برگزار می‌شود.

وی افزود: آرمان محمدی نافچی که فعالیت خود در اسکواش را از سال ۱۳۹۹ آغاز کرده، سابقه قضاوت در مسابقات مهم کشوری و بین‌المللی از جمله یزد جونیور، گرگان جونیور، ایران جونیور، شیراز جونیور و مسابقات قهرمانی کشور را در کارنامه دارد.

از کمربندی تا اتصال فرودگاه پیام به غدیر

شتاب گرفتن پروژه‌های عمرانی ماهدشت

البرز/ لیلا رضوانی؛

شهردار ماهدشت از آغاز عملیات اجرایی لاین دوم کمربندی این شهر، اجرای طرح‌های تکمیلی ورودی‌های ماهدشت و پیگیری ایجاد مسیر ارتباطی میان فرودگاه بین‌المللی پیام و آزادراه غدیر خبر داد و گفت: مدیریت شهری تلاش دارد با وجود محدودیت‌های موجود، پروژه‌های اولویت‌دار را با سرعت بیشتری پیش ببرد.

محمد قدس محلاتی در آئین تجلیل از خبرنگاران البرزی که همزمان با گرامیداشت هفته خبرنگار و با حضور جمعی از اصحاب رسانه برگزار شد، اظهار کرد: کمتر از یک سال است که مسئولیت مدیریت شهری ماهدشت را بر عهده گرفته‌ام و در این مدت، شهرداری با شرایط و حوادث مختلفی از جمله

شهرداری قرار گرفت.

وی افزود: این شرایط باعث شد بخشی از برنامه‌ریزی‌های عمرانی با سرعت پیش‌بینی شده دنبال نشود، اما با آرام‌تر شدن شرایط، تلاش داریم

عقب‌ماندگی‌های ایجادشده را جبران کنیم و اجرای پروژه‌ها را با شتاب بیشتری ادامه دهیم.

شهردار ماهدشت درباره وضعیت ورودی‌های شهر گفت: طرح‌های مربوط

به ورودی‌های ماهدشت انجام شده و طراحی امان‌های میادین ورودی‌ها نیز صورت گرفته است. در تلاش هستیم طرح‌های تکمیلی این بخش را در آینده نزدیک وارد مرحله اجرا کنیم.

●●●●●●●●

مدیر شرکت ملی پخش فرآورده‌های نفتی منطقه چهارمحال و بختیاری :

بیش از ۱۲۸ میلیون لیتر سوخت در جنگ اخیر به چهارمحال و بختیاری حمل شد

وی ادامه داد: همچنین ۳۹۰ محموله نیز به میزان ۱۲ میلیون و ۲۹ هزار لیتر به سایر مقاصد حمل شد. مدیر شرکت ملی پخش فرآورده‌های نفتی منطقه چهارمحال و بختیاری گفت: با برنامه‌ریزی و پیگیری مستمر، سوخت مایع مورد نیاز استان نیز بدون وقفه تأمین شد. تیموری اظهار داشت: نظارت ویژه بر عملکرد منطقه و تاسیسات و رصد وضعیت سوخت‌رسانی جایگاه‌ها از سوی مدیر شرکت ملی پخش فرآورده‌های نفتی منطقه چهارمحال و بختیاری انجام شد. مدیر شرکت ملی پخش فرآورده‌های نفتی منطقه چهارمحال و بختیاری گفت: با توجه به اهمیت سوخت‌رسانی، در ایام جنگ سوم تحمیلی که کشور مورد تجاوز و حملات دشمن متخاصم آمریکایی - صهیونیستی قرار گرفت، به‌طور مستمر نشست‌های هماهنگی واحد‌های ستادی و عملیاتی سوخت‌رسانی درون منطقه‌ای با اجرای مانورهای دورمیزی و عملیاتی و نشست‌های تعاملی با شرکت‌های حمل و نقل فرآورده نفتی طرف قرارداد و جایگاه‌داران استان و نمایندگان صنف مجاری عرضه سوخت به‌منظور هماهنگی بیشتر و تسهیل خدمات سوخت‌رسانی برگزار شد.

نفتی به میزان ۱۲۸ میلیون و ۷۶۲ هزار و ۲۰۰ لیتر از مبادی تأمین مختلف به مقصد‌های تعیین شده در استان با گریزی و حمل شد. ساسان تیموری درخصوص عملکرد ناوگان حمل و نقل فرآورده‌های نفتی منطقه چهارمحال و بختیاری در طول جنگ سوم تحمیلی افزود: با توجه به ناترازی تولید، مصرف گاز طبیعی، نیاز نیروگاه‌های تولید برق و صنایع بزرگ و کوچک، منطقه چهارمحال و بختیاری در مدت جنگ فرآورده‌های بنزین و نفت‌گاز مورد نیاز را از مبادی مختلف تأمین کرد.

وی اظهار داشت: این میزان فرآورده سوختی از سوی ۱۴۸ دستگاه نفتکش ابواب جمعی منطقه شامل نفتکش‌های تک، ۱۰۰ جرخ و ترپلر و با پیمایش حدود ۷۵۵ هزار کیلومتر حمل شده است.

مدیر شرکت ملی پخش فرآورده‌های نفتی منطقه چهارمحال و بختیاری گفت: از مجموع محموله‌های حمل شده پنج هزار و ۲۳۵ محموله به میزان ۱۱۶ میلیون و ۷۲۳ هزار و ۳۰۰ لیتر به مقصد انبار نفت سردار شهید حاج قاسم سلیمانی در شهرکرد و نواحی سه گانه مرکزی، بروجن و اردکان حمل شد.

●●●●●●●●

با داوری نجم‌الدین شریعتی، دانیال معین‌الداوود و حسین رفیعی؛

تمدید پویش «ایران امام رضا(ع)» تا ۷ شهریور

همدلی، امید، مقاومت، ایثار و شهادت، فعال‌سازی ظرفیت جوانان، دانش‌آموزان، هنرمندان و اهالی فرهنگ و رسانه و همچنین شناسایی استعداد‌های نوظهور از اهداف این پویش است.

فلاح با اشاره به همکاری اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی جنوب کرمان در برگزاری این رویداد گفت: این پویش با همکاری اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی جنوب کرمان برگزار می‌شود و اختتامیه آن نیز در جنوب کرمان برگزار خواهد شد. بهره‌گیری از ظرفیت‌های فرهنگی، هنری و رسانه‌ای جنوب کرمان می‌تواند به تقویت جریان تولید و انتشار محتوای رضوی در سطح ملی کمک کند.

مدیرعامل بنیاد بین‌المللی فرهنگی هنری امام رضا(ع) درباره ترکیب هیئت داوران این پویش گفت: نجم‌الدین شریعتی، سید دانیال معین‌ال داوود و حسین رفیعی به‌عنوان داوران این رویداد، آثار شرکت‌کنندگان را ارزیابی خواهند کرد.

وی تأکید کرد: حضور چهره‌های شناخته‌شده در ترکیب داوران، یکی از ظرفیت‌های مهم این رویداد برای افزایش کیفیت و اعتبار

کوتاه از استان‌ها**مالیات سمنانی‌ها این بار با انتخاب خودشان هزینه می‌شود؛****۳۳ پروژه****در انتظار انتخاب مؤدیان****گروه استانها/ سمنان؛**

مدیرکل امور مالیاتی استان سمنان از اجرای سومین سال متوالی طرح «نشان دار کردن مالیات» خبر داد و گفت: در سال جاری، مؤدیان می‌توانند محل هزینه‌کرد مالیات خود را از میان ۳۳ پروژه زیربنایی منتخب در سطح استان انتخاب کنند.

دکتر علی حسین‌پور با اشاره به اهمیت اجرای طرح نشان‌دار کردن مالیات اظهار کرد: این طرح برای سومین سال متوالی با هدف افزایش مشارکت مؤدیان در تأمین مالی پروژه‌های زیربنایی، تقویت شفافیت در نظام مالیاتی و فراهم کردن امکان انتخاب محل هزینه‌کرد مالیات توسط مؤدیان اجرا می‌شود.

وی افزود: در قالب این طرح، مؤدیان می‌توانند با انتخاب پروژه مورد نظر خود، نقش مؤثرتری در هدایت بخشی از درآمدهای مالیاتی به سمت پروژه‌های مورد نیاز استان داشته باشند، در سال جاری، ۳۳ پروژه زیربنایی در سطح استان سمنان برای اجرای این طرح در نظر گرفته شده و در مجموع مبلغ ۳ هزار و ۵۴۲ میلیارد ریال از ترمادهای مالیاتی برای تکمیل این

پروژه‌ها اختصاص خواهد یافت.

مدیرکل امور مالیاتی استان سمنان با بیان اینکه یکی از اهداف مهم این طرح، ملموس‌تر شدن آثار پرداخت مالیات در جامعه است، تصریح کرد: وقتی مؤدی مشاهده می‌کند مالیاتی که پرداخت می‌کند در تکمیل یک پروژه آموزشی، عمرانی، ورزشی یا محیط زیستی مورد استفاده قرار می‌گیرد، ارتباط میان پرداخت مالیات و توسعه زیرساخت‌های جامعه برای وی ملموس‌تر خواهد شد و این امر می‌تواند به افزایش اعتماد عمومی و تقویت فرهنگ پرداخت مالیات منجر شود.

حسین‌پور ادامه داد: بر اساس طرح «نشان‌دار کردن مالیات»، اشخاص حقیقی مشمول مالیات مقطوع موضوع تبصره ماده ۱۰۰ (۱۰۰۰) قانون مالیات‌های مستقیم این امکان را دارند که محل هزینه‌کرد مالیات خود را از میان پروژه‌های اعلام‌شده انتخاب کنند، این ظرفیت، مشارکت مؤدیان را از یک پرداخت صرف مالیات فراتر برده و آنان را در فرآیند انتخاب محل مصرف بخشی از منابع مالیاتی نیز سهیم می‌کند.

وی با اشاره به پروژه‌های منتخب استان سمنان گفت: در سال جاری، حوزه آموزش و پرورش با ۲۱ پروژه در صدر پروژه‌های انتخاب‌شده قرار دارد که نشان‌دهنده اهمیت توسعه زیرساخت‌های آموزشی و توجه به نیازهای این بخش است. سایر پروژه‌های پیش‌بینی‌شده نیز در حوزه‌های مختلف زیربنایی قرار دارند و تکمیل آن‌ها می‌تواند آثار مثبتی بر توسعه متوازن استان و بهبود خدمات عمومی داشته باشد.

مدیرکل امور مالیاتی استان سمنان در ادامه به تجربه اجرای این طرح در سال گذشته اشاره کرد و گفت: در سال گذشته نیز ۱۶ پروژه جدید در حوزه‌های عمرانی، ورزشی، آموزشی و محیط زیست با همین رویکرد و با اعتباری بالغ بر ۲ هزار و ۸۰۰ میلیارد ریال در دست اجرا قرار گرفت که اجرای این پروژه‌ها می‌تواند در ارتقای کیفیت خدمات و زیرساخت‌های مورد نیاز مردم استان مؤثر باشد.

حسین‌پور با تأکید بر اهمیت همراهی مؤدیان با طرح نشان‌دار کردن مالیات خاطرنشان کرد: مالیات یکی از مهم‌ترین منابع پایدار تأمین هزینه‌های عمومی و توسعه زیرساخت‌های کشور است و اجرای طرح‌هایی از این دست، ضمن افزایش شفافیت، به مردم و مؤدیان این امکان را می‌دهد که آثار پرداخت مالیات را در پروژه‌های مشخص و قابل مشاهده دنبال کنند.

وی افزود: نشان‌دار کردن مالیات گامی در مسیر افزایش شفافیت، تقویت اعتماد متقابل میان مردم و نظام مالیاتی و توسعه مشارکت اجتماعی در تأمین مالی پروژه‌های عمومی است و امیدواریم با استقبال و مشارکت هرچه بیشتر مؤدیان، منابع پیش‌بینی‌شده برای تکمیل پروژه‌های منتخب استان به بهترین شکل مورد استفاده قرار گیرد.

مدیرکل امور مالیاتی استان سمنان در پایان گفت: مشارکت مؤدیان در انتخاب محل هزینه‌کرد مالیات، علاوه بر کمک به اجرای پروژه‌های ضروری استان، می‌تواند به ترویج فرهنگ مالیاتی و تبیین این واقعیت کمک‌کننده پرداخت مالیات، سرمایه‌گذاری برای توسعه و آبادانی جامعه و بهبود کیفیت زندگی شهروندان است.

کتابخانه	
	

رمان «خونابه میناب» منتشر شد؛

روایتی داستانی از یک جنایت بی سابقه

رمان «خونابه میناب» نوشته سید حمیدرضا مهاجرانی، روایت حمله جنایتکارانه آمریکایی اسرائیلی به مدرسه شجره طیبه میناب و روایت زندگی ورنج خانواده‌های شهدای این حادثه بوده، روانه بازار کتاب شد.

«خونابه میناب» نخستین رمان داستانی درباره حادثه مدرسه شجره طیبه میناب است که سید حمیدرضا مهاجرانی برای نگارش آن به شهداان این حادثه گفت‌وگو کرده است.

مهاجرانی که از مترجمان ادبیات عرب و آثار نویسندگان فلسطین و مقاومت است، در این اثر تلاش کرده است روایت این حادثه را از زاویه‌ای متفاوت و از خلال زندگی مردم میناب باگو کند. او برای نگارش رمان، حدود یک ماه در میناب و روستاهای اطراف آن حضور داشته و بخشی از این مدت را در آرامستان‌های منطقه و در میان خانواده‌های داغدار سپری کرده است.

نویسنده معتقد است برای روایت یک درد، باید در کنار آن درد و همنشین آن بود و نمی‌توان از فاصله‌ای امن درباره حادثه‌ای بااین ابعاد نوشت. به همین دلیل، حضور میدانی در میناب و گفت‌وگو با مردم را بخش مهمی از فرایند نگارش این رمان قرار داده است.

در «خونابه میناب» مردم میناب راویان این داستان هستند؛ آدم‌هایی که هرکدام به شکلی با حادثه مدرسه شجره طیبه مواجه شده‌اند و تلاش کرده‌اند در روزهای پس از حادثه، در کنار خانواده‌های داغدار و آسیب‌دیدگان باشند.

مهاجرانی در این رمان از ظرفیت‌های ادبیات داستانی برای روایت فاجعه استفاده کرده و تلاش کرده‌است از یک روایت صرفاً مستند یا گزارشی فاصله بگیرد و تصویری انسانی از رنج، سوگ و زندگی مردم میناب ارائه دهد.

این نویسنده پیش از انتشار کتاب نیز از رابزنی برای ترجمه «خونابه میناب» به زبان‌های انگلیسی، فرانسه و عربی خبر داده بود.

دوشنبه ۲ شهریور ۱۴۰۵شماره پیاپی ۳۳۳۹	www.roozgarpress.ir	۱۱ ربیع‌الاول ۱۴۴۷ه‍.ق۲۴ آگوست ۲۰۲۶
--------------------------------------	---------------------	-------------------------------------

◀ **صاحب امتیاز و مدیرمسئول:** وحید ملک

◀ **اقتصاد و گوناگون:** بهاره یوسفی

◀ **کدپستی:** ۱۴۷۴۹۳۱۹۷۴ ◀ **تلفن:** ۴۴۳۲۷۴۸۵ - ۴۴۳۲۷۴۸۵ - ۴۴۳۲۷۴۸۵ ◀ **دورنگار:** ۰۲۱۴۴۳۳۵۸۳۶ ◀ **لیتوگرافی و چاپ:** شاخه سبز ۰۲۵۳۳۴۴۴۲۵۷ ◀ **دفتر تبریز:** میدان پیشقدم- خ عطار نیشابوری جنوبی- کوی یاسمن- پ ۱

اندیشه	
	

در جامعه مهدوی رفتارها بر پایه ایثار و حذف انگیزه‌های سودجویانه است

در عرصه روابط اجتماعی و ساختار جامعه مهدوی، رفتاری شگفت‌انگیز بر پایه صمیمیت، ایثار و حذف انگیزه‌های سودجویانه شکل می‌گیرد.

شناخت سیره و شیوه رفتاری حضرت امام مهدی (عج) به‌عنوان آخرین ذخیره‌الهی و مصلح کل، از مهم‌ترین ابعاد معرفت مهدوی در اندیشه اسلامی است. سیره در لغت و اصطلاح به معنای چگونگی رفتار، سبک زندگی و روش عملی انسان در عرصه‌های گوناگون فردی واجتماعی است. تبیین سیره عملی و حکومتی آن حضرت، ترسیم‌کننده مدینه فاضله‌ای است که بشریت همواره در طول تاریخ آرزوی تحقق آن را در سر برآورده است.

باور به ظهور مصلحی که جهان را بر از عدل و داد کند، نه یک مسئله عاطفی صرف، بلکه یک حقیقت متکی بر سنت‌های الهی و وعده‌های تحلف‌ناپذیر قرآنی است؛ چنان‌که خداوند در قرآن کریم می‌فرماید: «وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ يَرْثُهَا عِبَادِيَ الصَّالِحُونَ» و «وَأَوْرَثْنَا أَنْ ثَمَرُ عَلِيٍّ الَّذِينَ اسْتَفْضَعُوا فِي الْأَرْضِ وَجَعَلْنَا لَهُمُ أَئِنَّةً وَجَعَلْنَا لَهُمُ الْوَارِثِينَ». این آیات به روشنی بر پیروزی نهایی جبهه حق، کوتاه‌شدن دست ستمگران و حاکمیت نهایی بندگان شایسته بر پهنه زمین دلالت دارند. براین اساس، بررسی ابعاد مختلف سیره امام مهدی (عج) در قالب یک تحلیل جامع می‌تواند افق‌های روشنی از ابعاد فردی، اخلاقی، اجتماعی، سیاسی، قضایی و علمی حکومت جهانی آن حضرت را پیش روی پژوهشگران و منتظران قرار دهد.

در بعد زندگی شخصی و سیره فردی، حضرت مهدی (عج) تجلی کامل زهد، پارسایی و دوری از هرگونه اشرافی‌گری و تجمل‌پرستی است. روایات معصومان، شیوه زیست مادی آن حضرت را هم‌سان با پایین‌ترین طبقات جامعه و مشابه سیره پیامبر اکرم (ص) و امیرالمؤمنین علی (ع) توصیف کرده‌اند. ایشان لباسی کم‌بها و درشت‌ناک می‌پوشند، به غذایی ساده همچون نان جو بسنده می‌کنند و از تمام تشریفات دنیوی منزه هستند. این ساده‌زیستی بی‌نظیر برای آن است که پیشوای الهی، خود را در سختی و محرومیت با مستمندان شریک بداند تا سنگینی فقر، فقیران جامعه را نیازد. از نظر جایگاه سکونت نیز بر اساس احادیث، مسجد سهله به‌عنوان مقر و محل زندگی شخصی آن حضرت یاد شده است که نشان‌دهنده پیوند ناگسستنی زندگی ایشان با عبادت و معنویت است.

از منظر سیره دینی و خلقی، وجود مبارک امام مهدی (عج) غرق در عظمت و جلال الهی است. رفتار ایشان در برابر پروردگار، همراه با فروتنی و خشوع محض است؛ چنان‌که در روایات به عقایی تشبیه شده‌اند که هنگام فرود از آوج آسمان، بال‌های خود را فروافزاده می‌دارد و سر به زیر می‌افکند. با وجود مقام والای امامت و تقرب ویژه به درگاه ربوبی، خردورزی، تقوا و خوف از خداوند همواره بر وجود ایشان حاکم است و هرگز به خلق خدابدی نمی‌رسانند مگر در جایی که اجرای حدودالهی اقتضا کند. اخلاق آن حضرت، تجلی همان خلق عظیم محمدی (ص) است و با مشعل فروزان هدایت و سیره صالحان در میان مردم حرکت می‌کنند. علم و حلم ایشان از تمامی انسان‌ها بیشتر بوده و شخصیت والایشان آراسته به سکینه، حشمت و وقار است.

سیره اجتماعی، تعامل با محرومان و انضباط اداری
در عرصه روابط اجتماعی و ساختار جامعه مهدوی، رفتاری شگفت‌انگیز بر پایه صمیمیت، ایثار و حذف انگیزه‌های سودجویانه شکل می‌گیرد. در روزگار حکومت آن حضرت، روحیه برادری و یگانگی به نقطه‌ای می‌رسد که مؤمنان بدون هیچ ممانعتی نیازهای یکدیگر را برطرف می‌سازند و در معاملات خود از یکدیگر سود نمی‌گیرند. کینه‌ها و حسادت‌ها از دل‌ها بیرون‌کنشیده شده و آسایش، امنیت و آرامش روانی همه جا رافرا می‌گیرد. سیره حضرت نسبت به افشار ضعیف و محروم، آکنده از مهریانی، رأفت و عطفوت بی‌حد و حصر است؛ تا جایی که در روایات آمده است رفتار ایشان با مسکینان چنان است که گویی بادست خود بر دهان آنان کره و عسل می‌گذارد. بخشش بی‌دریغ مال و ثروت به نیازمندان و محو کامل فقر از ویژگی‌های برجسته اقتصادی واجتماعی این عصر است.

وودی و دوستانش این بار نه با یک اسباب‌بازی شرور، نه با یک رقیب تازه و نه حتی با بحرانی درون دنیای خودشان، بلکه با یکی از جدی‌ترین رقبای فرهنگ آمریکایی در عصر جدید روبه‌رو شده‌اند، اینکه صفحه‌نمایش، تبلت، لپ‌تاپ، بازی‌های ویدئویی و زیست دیجیتال کودکان، حالا به دشمن تازه اسباب‌بازی‌های کلاسیک تبدیل شده‌اند؛ دشمنی که برخلاف شخصیت‌های قبلی این مجموعه، نه می‌توان آن را شکست داد، نه از اتاق کودک بیرون انداخت و نه با یک مأموریت قهرمانانه برای همیشه نابودش کرد.

«داستان اسباب بازی ۵» از همین نقطه ایده جذابی پیدا می‌کند؛ اما هر چه جلوتر می‌رود، بیشتر مشخص می‌شود که پیکسار در حال روایت یک قصه ساده درباره اسباب بازی و فناوری نیست. زیر پوست این انیمیشن، تلاش بزرگ‌تری جریان دارد؛ دفاع از تصویری نوستالژیک از آمریکا، کودکی آمریکایی، خانواده آمریکایی و سبک زندگی‌ای که خود هالیوود در چند دهه گذشته بخش مهمی از آن را ساخته و به جهان صادر کرده است.

پیکسار در ظاهر با تکنولوژی می‌جنگد، اما در لایه عمیق‌تر با بحرانی روبه‌رو است که خود فرهنگ مصرفی آمریکا در ایجاد آن نقش داشته است. هالیوود از یک سو کودکان را به مصرف بی‌پایان سرگرمی، بازی، صفحه‌نمایش و کالاهای فرهنگی عادت داده و از سوی دیگر، حالا از همان مخاطب می‌خواهد از صفحه‌نمایش فاصله بگیرد و دوباره به اسباب‌بازی‌های کلاسیک بازگردد. این تناقض، شاید مهم‌ترین طنز پنهان «داستان اسباب بازی ۵» باشد.

دشمن تازه، محصول کارخانه خود آمریکاست

تقابل اسباب‌بازی با تکنولوژی در نگاه نخست یک دوگانه ساده به نظر می‌رسد، اینکه تخیل در برابر مصرف دیجیتال، بازی فیزیکی در برابر صفحه‌نمایش و کودکی واقعی در برابر کودکی مجازی. اما مسئله اینجاست که بخش قابل توجهی از این بحران، محصول همان صنعت فرهنگی آمریکایی است که حالا در فیلم نقش منجی را بازی می‌کند.

هالیوود سال‌هاست سرگرمی را از یک تجربه جمعی و انسانی به یک محصول مصرفی تبدیل کرده است. کودک امروز دیگر تنها با اسباب‌بازی بازی نمی‌کند؛ او وارد اکوسیستمی از بازی‌های ویدئویی، شبکه‌های اجتماعی، پلتفرم‌های سرگرمی، تبلیغات هدفمند، خرید درون‌برنامه‌ای و محتوای بی‌پایان شده است. تکنولوژی در اینجا صرفاً یک ابزار نیست؛ یک مدل اقتصادی است که برای تصاحب زمان، توجه و ذهن مخاطب طراحی شده است.

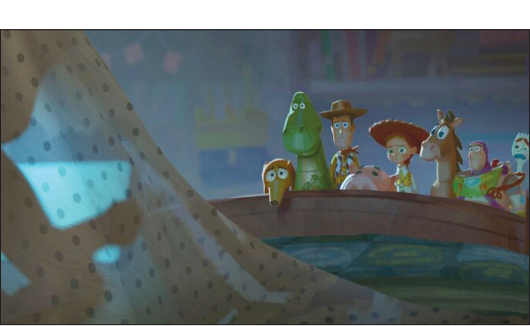
حالا «داستان اسباب بازی ۵» در برابر همین پدیده می‌ایستد؛ اما نمی‌تواند به یک سؤال مهم پاسخ دهد؛ چه کسی این جهان را ساخته است؟

اگر تبلت‌ها و بازی‌های دیجیتال رقیب اسباب‌بازی‌ها هستند، چه

کتابخانه

داستان اسباب بازی؛

شورش عروسک‌ها علیه هالیوود

صنعتی بیش از هالیوود در تبدیل کودک به مصرف‌کننده دائمی سرگرمی نقش داشته است؟ چگونه می‌توان از «کودکی اصیل» دفاع کرد، در حالی که همان صنعت سرگرمی، دهه‌هاست کودک را به بازار هدف میلیارددلاری خود تبدیل کرده است؟

فیلم در برابر این تناقض سکوت می‌کند؛ چون اگر قرار باشد تا انتهای این زنجیره پیش برود، ناچار است خودش را نیز به عنوان بخشی از مسئله محاکمه کند.

تلاش برای نجات یک نوستالژی

«داستان اسباب بازی» از ابتدا فقط داستان چند عروسک نبود. وودی، باز لایت‌یر، جسی و دیگر شخصیت‌های بخشی از حافظه فرهنگی آمریکایی هستند، گاوچران، فضانورد، عروسک پارچه‌ای و اسباب‌بازی‌هایی که کودکی را با تخیل، بازی جمعی و ارتباط انسانی پیوند می‌دادند. اما در قسمت پنجم، این شخصیت‌ها بیش از گذشته به نماد‌های یک گذشته از دست‌رفته تبدیل می‌شوند؛ گذشته‌ای که فیلم تلاش دارد آن را دوباره احضار کند.

مشکل اینجاست که این گذشته بیش از آنکه واقعیت تاریخی باشد، یک تصویر بالایش شده و سینمایی از آمریکاست؛ آمریکایی آرام، خانوادگی، ساده، خیال‌پرداز و متحد. همان تصویری که سال‌ها در محصولات فرهنگی آمریکا بازتولید شده تا چهره‌ای جذاب از «رؤیای آمریکایی» بسازد.

اما رؤیای آمریکایی، حتی در داخل آمریکا، دیگر آن انسجام سابق را ندارد. شکاف طبقاتی، بحران خانواده، فرسایش سرمایه اجتماعی، وابستگی روزافزون به فناوری و تبدیل شدن انسان به مصرف‌کننده دائمی، تصویری بسیار متفاوت از جامعه‌ای ارائه می‌دهد که هالیوود دوست دارد روی پرده نگه دارد.

طیب عشق
کسی است که در درامی فبمد
و مرهمی از رحمت و دانایی می شود.

اول شهرپور

روز پزشکان

گرامی باد

یکم شهریور، روز تجلیل از دستان مهربانی است
که با دانش، ایمان و از خودگذشتگی، سلامت و آرامش را
به جامعه هدیه می‌کنند.

اینجانب ضمن تبریک این روز فرخنده به همه پزشکان
دلسوز و تلاشگر، از خدمات ارزشمند این قشر فرهیخته
که همواره در خط مقدم حفظ جان انسان‌ها هستند،
صمیمانه قدردانی می‌کنم.

مهندس
منصور خسروی
شهردار

چهره‌ها

برای بازیگری بی‌حاشیه

از «استخر» تا «ماهی بلژیکی»

تماشاگرانی که از ۲۰ و اندی سال پیش مخاطبان تئاتر بوده‌اند، جوانک لاغراندی را به یاد دارند که در نمایش‌هایی چون «جزاله‌های عاشقانه» و «پاره‌های ساده» به کارگردانی علی‌هاشمی در خانه نمایش اداره تئاتر روی صحنه می‌رفت.

او به دور از هیاهو و جنجال، کار خود را به‌پیش برد و به تدریج خود را به عنوان یکی از بازیگران شناخته‌شده و توانمند تئاتر تثبیت کرد.

کاظم سیاحی در دهه ۸۰ با بازی در نمایش‌هایی چون «خانه عروسک» کار ساناژ بیان، «درام‌های زندگی» به کارگردانی بابک محمدی، «امروز دوست ندارم» کار علی‌هاشمی، «خواب‌های خاموش» که خودش به‌طور مشترک با ساناژ بیان کارگردانی کرد، «مهاجران» کار ساناژ بیان، «دوازده» به کارگردانی منیژه محامدی در تالارهای مختلفی روی صحنه رفت؛ از تالارهای کوچکی مانند تالار نو مجموعه تئاتر شهر که حالا سال‌هاست دیگر تالار اجرای نمایش نیست تا فرهنگسرای نیاوران و تالار مولوی و ...

سیاحی با وجود حضور در مجموعه‌های تصویری، در دهه ۹۰ نیز در تئاتر بازیگری پرکار بود و در نمایش‌هایی همانند «تن تن و راز قصر مونداس» و «ردپای صوتی» به کارگردانی آرون دشت‌آرای، «هم‌طناب» کار افسانه‌ماهیان، «زن از خاطره عکس می‌گرفت» کار امیرآسانی، «نگاهمان می‌کنند» کار محمدرضا اصلی و ...

«هاروی» به کارگردانی ملودی آرام‌نیا، «موش توی پیبت خلی» به کارگردانی علی‌هاشمی، «توباکدام بادی می‌روی» کار کمال‌هاشمی، «اگه بمیری» به کارگردانی سمانه زندی‌نژاد، «اکواریوم» کار سیامک احصایی، «تروما» کار افسانه‌ماهیان، «بداهه» به کارگردانی آرون دشت‌آرای، روی صحنه رفت ولی مانند بسیاری از همکاران خود در دوران کرونا روی صحنه تئاتر، حضوری کم‌رنگ داشت.

این بازیگر اما از سال ۱۴۰۲ بار دیگر فعالیت خود را از سر گرفت و این بار با بازی در نقش کلنل پسبان در موسیقی نمایش «کلنل» کار امیر بشیری در تالار وحدت روی صحنه رفت.

حضور بعدی او در تئاتر با بازی در نمایش «نکت» کار پویا سعیدی رقم خورد؛ نمایشی که در آن با ستاره پسبانی و مجتبی پیرزاده همبازی بود و بعد از آن با بازی در نمایش